ISSN 1977-0804

Uradni list Evropske unije

L 305

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 54

23. november 2011

Vsebina

I *Zakonodajni akti*

DIREKTIVE

★ **Direktiva 2011/88/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o spremembah Direktive 97/68/ES glede določb za motorje, dane na trg v okviru sistema prožnosti** ([1]) 1

II *Nezakonodajni akti*

UREDBE

★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1200/2011 z dne 18. novembra 2011 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturo** 6

★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1201/2011 z dne 18. novembra 2011 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturo** 8

★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1202/2011 z dne 18. novembra 2011 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturo** 10

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Cena: 4 EUR

([1]) Besedilo velja za EGP

SL

Akti z rahlo natisnjenimi naslovi so tisti, ki se nanašajo na dnevno upravljanje kmetijskih zadev in so splošno veljavni za omejeno obdobje.

Naslovi vseh drugih aktov so v mastnem tisku in pred njimi stoji zvezdica.

★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1203/2011 z dne 18. novembra 2011 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturo** 12

★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1204/2011 z dne 18. novembra 2011 o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturo** 14

★ **Uredba Komisije (EU) št. 1205/2011 z dne 22. novembra 2011 o spremembi Uredbe (ES) št. 1126/2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede mednarodnega standarda računovodskega poročanja (MSRP) 7** [1] 16

★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1206/2011 z dne 22. novembra 2011 o zahtevah glede identifikacije zrakoplova v okviru dejavnosti nadzora za enotno evropsko nebo** [1] 23

★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1207/2011 z dne 22. novembra 2011 o določitvi zahtev glede učinkovitosti in interoperabilnosti nadzora za enotno evropsko nebo** [1] 35

★ **Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1208/2011 z dne 22. novembra 2011 o spremembi in popravkih Uredbe Komisije (ES) št. 288/2009 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 v zvezi s pomočjo Skupnosti za oskrbo otrok v izobraževalnih ustanovah s sadjem in zelenjavo, predelanim sadjem in zelenjavo ter proizvodi iz banan na podlagi sistema razdeljevanja sadja v šolah** 53

Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 1209/2011 z dne 22. novembra 2011 o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave 57

SL

[1] Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2011/88/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. novembra 2011

o spremembah Direktive 97/68/ES glede določb za motorje, dane na trg v okviru sistema prožnosti

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva 97/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1997 o približevanju zakonodaje držav članic o ukrepih proti plinastim in trdnim onesnaževalom iz motorjev z notranjim zgorevanjem, namenjenih za vgradnjo v necestno mobilno mehanizacijo ([3]), določa omejitve izpušnih emisij in mejne vrednosti emisij za onesnaževala zraka iz motorjev, ki se uporabljajo za necestno mobilno mehanizacijo, in prispeva k varovanju zdravja ljudi in varstvu okolja. Sedanje mejne vrednosti emisij, ki veljajo za homologacijo večine motorjev na kompresijski vžig stopnje III A, bodo zamenjale strožje mejne vrednosti stopnje III B. Te mejne vrednosti se od 1. januarja 2010 uporabljajo za homologacijo navedenih motorjev, od 1. januarja 2011 pa za njihovo dajanje na trg.

([1]) UL C 48, 15.2.2011, str. 134.

([2]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 25. oktobra 2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. novembra 2011.

([3]) UL L 59, 27.2.1998, str. 1.

(2) Komisija pripravlja revizijo Direktive 97/68/ES v skladu z zahtevami iz člena 2 Direktive 2004/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila o spremembi Direktive 97/68/ES ([4]). Da se zagotovi usklajenost revidirane direktive s standardi Unije za dobro kakovost zraka, in glede na izkušnje, znanstvena dognanja in razpoložljivo tehnologijo, bi morala Komisija pri bližnji reviziji Direktive 97/68/ES poleg presoje vpliva upoštevati:

— uvedbo nove emisijske stopnje V, ki bi morala glede na tehnično izvedljivost temeljiti na zahtevah standardov Euro VI za težka tovorna vozila,

— uvedbo nove zahteve za zmanjšanje trdnih delcev, namreč omejitev števila trdnih delcev za vse kategorije motorjev na kompresijski vžig, če je to tehnično izvedljivo, da se zagotovi učinkovito zmanjšanje števila izredno majhnih trdnih delcev,

— uporabo poglobljenega pristopa k uveljavljanju določb za zmanjševanje emisij in naknadno vgradnjo sistemov za naknadno obdelavo izpušnih plinov v obstoječi vozni park necestne mobilne mehanizacije in sicer na podlagi razprav, ki ravno potekajo v Gospodarski komisiji Združenih narodov za Evropo o usklajenih zahtevah za naprave za nadzor emisij za naknadno vgradnjo; ta pristop bi moral biti v podporo prizadevanjem držav članic za izboljšanje kakovosti zraka in spodbujanje varstva delavcev,

— uvedbo metodo za redno preskušanje mobilne mehanizacije in vozil, da bi ugotovili zlasti, ali so njihove vrednosti emisij v skladu z vrednostmi ob registraciji,

([4]) UL L 146, 30.4.2004, str. 1.

— možnost odobritve nadomestnih motorjev, ki ne ustrezajo zahtevam stopnje III A, za vagone in lokomotive pod določenimi pogoji,

— možnost uskladitve posebnih standardov za emisije vlakov z ustreznimi mednarodnimi standardi, da bi zagotovili razpoložljivost cenovno dostopnih motorjev, ki bodo ustrezali zastavljenim mejnim vrednostim emisij.

(3) Prehod na stopnjo III B vključuje veliko spremembo v tehnologiji, ki zahteva znatne izvedbene stroške za preoblikovanje motorjev in razvoj naprednih tehničnih rešitev. Vendar pa sedanja svetovna finančna in gospodarska kriza ali konjunkturna ekonomska nihanja ne bi smela povzročati zmanjševanja okoljskih standardov. Revizijo Direktive 97/68/ES bi bilo zato treba obravnavati kot izredno. Poleg tega so naložbe v okolju prijazne tehnologije pomembne za spodbujanje prihodnje rasti, delovnih mest in zdravstvene varnosti.

(4) Direktiva 97/68/ES določa sistem prožnosti, ki proizvajalcem opreme omogoča, da v obdobju med dvema stopnjama emisij nakupijo omejeno količino motorjev, ki niso skladni s trenutno veljavnimi mejnimi vrednostmi emisij, vendar so homologirani glede na najbližjo predhodno stopnjo mejnih vrednosti emisij.

(5) Točka (b) člena 2 Direktive 2004/26/ES predvideva oceno možne potrebe po dodatni prožnosti.

(6) V obdobju veljavnosti stopnje III B bi se moral delež števila motorjev, ki se ne uporabljajo za pogon vagonov, lokomotiv in plovil, ki plujejo po celinskih plovnih poteh, ter so lahko dani na trg v okviru sistema prožnosti, v vsaki kategoriji motorjev povečati z 20 % na 37,5 % letne količine opreme, v katero so vgrajeni motorji iz navedene kategorije motorjev, ki jo proizvajalec opreme da na trg. Na voljo bi morala biti ustrezna alternativna možnost, po kateri bi se lahko v okviru sistema prožnosti dalo na trg vnaprej določeno število motorjev. To fiksno število motorjev bi bilo tudi treba revidirati in ne bi smelo presegati vrednosti iz oddelka 1.2.2 Priloge XIII k Direktivi 97/68/ES.

(7) Pravila, ki se uporabljajo za sistem prožnosti, bi bilo treba prilagoditi, da se področje uporabe navedenega sistema razširi na motorje za pogon lokomotiv za strogo omejeno obdobje.

(8) Izboljšanje kakovosti zraka je po Direktivi 2008/50/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 o kakovosti zunanjega zraka in čistejšem zraku za Evropo [1] pomemben cilj Unije. Za uresničitev navedenega cilja je odločilno reševanje problematike emisij pri viru, vključno z zmanjšanjem emisij v sektorju necestne mobilne mehanizacije.

(9) Podjetja, ki uporabljajo motorje s področja uporabe te direktive, bi morala izkoristiti evropske programe finančne podpore ali podobne podporne programe držav članic. Ti podporni programi bi morali biti namenjeni spodbujanju zgodnje uvedbe najvišjih emisijskih standardov.

(10) Direktiva 97/68/ES določa izjemo za nadomestne motorje, ki se ne uporablja za vagone in lokomotive. Glede na omejitve zaradi teže in dimenzij pa je nujno treba tudi za nadomestne motorje za vagone in lokomotive zagotoviti omejeno izjemo.

(11) Ukrepi iz te direktive odražajo začasno težavo, s katero se srečuje proizvodni sektor, zaradi česar ni stalnega prilagajanja, tako da bi bilo treba uporabo teh ukrepov omejiti na trajanje veljavnosti stopnje III B ali na tri leta, če ne bo nadaljnje stopnje.

(12) Glede na posebno infrastrukturo železniškega omrežja v Združenem kraljestvu, zaradi česar prihaja do različnih strukturnih omejitev za tirno širino ter posledično za težo in dimenzije, tako da je potrebno daljše obdobje prilagoditve za nove mejne vrednosti, je primerno temu specifičnemu trgu motorjev za lokomotive omogočiti več prožnosti.

(13) Zato bi bilo treba Direktivo 97/68/ES ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 97/68/ES

Direktiva 97/68/ES se spremeni, kot sledi:

1. odstavek 6 člena 4 se nadomesti z naslednjim:

„6. Motorji na kompresijski vžig, ki se ne uporabljajo za pogon vagonov in plovil, ki plujejo po celinskih plovnih poteh, se lahko dajo na trg v okviru sistema prožnosti v skladu s postopkom iz Priloge XIII ter odstavki od 1 do 5.“;

[1] UL L 152, 11.6.2008, str. 1.

2. člen 10 se spremeni, kot sledi:

(a) v odstavku 1a se črta drugi pododstavek;

(b) vstavijo se naslednji odstavki:

„1b. Države članice lahko kot izjemo od členov 9(3g), (3i) in (4a) odobrijo dajanje na trg za naslednje motorje za vagone in lokomotive:

(a) nadomestni motorji, ki dosegajo mejne vrednosti stopnje III A, če so namenjeni za nadomestitev v vagonih in lokomotivah, ki:

(i) ne dosegajo standarda stopnje III A, ali

(ii) dosegajo stopnjo III A, ne pa standarda stopnje III B;

(b) nadomestni motorji, ki ne dosegajo mejnih vrednosti stopnje III A, če so namenjeni za nadomestitev v vagonih brez kontrole vožnje in brez zmožnosti neodvisnega premikanja, pod pogojem, da ti motorji dosegajo vsaj enako visok standard kot za motorje, ki se vgrajujejo v obstoječe vagone istega tipa.

Odobritve po tem odstavku se lahko izdajo samo v primerih, ko homologacijski organ države članice ugotovi, da bo uporaba nadomestnega motorja, ki izpolnjuje zahteve najnovejše veljavne stopnje emisij iz zadevnega vagona ali lokomotive, povzročila znatne tehnične težave.

1c. Na motorje iz odstavkov 1a ali 1b se pritrdi oznaka z besedilom „NADOMESTNI MOTOR“ in z enotno navedbo zadevne izjeme.

1d. Komisija oceni vpliv na okolje in morebitne tehnične težave v zvezi z upoštevanjem odstavka 1b. Ob upoštevanju te ocene Komisija do 31. decembra 2016 predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo in revizijo odstavka 1b, če je to potrebno, z zakonodajnim predlogom, ki vsebuje datum za prenehanje uporabe navedenega odstavka.“;

(c) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Države članice dovolijo dajanje na trg motorjev, kakor so opredeljeni v točkah A(i), (ii) in (v) oddelka 1 Priloge I, v okviru sistema prožnosti v skladu z določbami iz Priloge XIII.“;

3. Priloga XIII se spremeni v skladu z določbami iz Priloge k tej direktivi.

Člen 2

Prenos

1. Države članice najpozneje do 24. novembra 2012 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji nemudoma sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 16. novembra 2011

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
J. BUZEK	W. SZCZUKA

PRILOGA

Oddelek 1 Priloge XIII se nadomesti z naslednjim:

„1. UKREPI PROIZVAJALCA ORIGINALNE OPREME

1.1 Proizvajalec originalne opreme, ki želi uporabiti sistem prožnosti, razen za motorje za pogon vagonov in lokomotiv, kateri koli homologacijski organ zaprosi za dovoljenje, razen v obdobju veljavnosti stopnje III B, motorjev, da lahko njegovi proizvajalci motorjev dajo na trg motorje, namenjene izključno za njegovo uporabo. Količine motorjev, ki ne izpolnjujejo trenutno veljavnih mejnih vrednosti emisij, vendar so homologirani glede na zadnjo predhodno stopnjo mejnih vrednosti emisij, ne presežejo dovoljenih količin iz oddelkov 1.1.1 in 1.1.2.

1.1.1 Število motorjev, danih na trg v okviru sistema prožnosti, v vsaki kategoriji motorjev ne preseže 20 % letne količine opreme, v katero so vgrajeni motorji iz navedene kategorije motorjev, ki jo proizvajalec originalne opreme da na trg, izračunano kot povprečje v zadnjih petih letih na trgu Unije. Če proizvajalec originalne opreme svojo opremo daje na trg Unije manj kot pet let, se povprečje izračuna za obdobje, v katerem daje svojo opremo na trg Unije.

1.1.2 Alternativna možnost za oddelek 1.1.1 je, z izjemo motorjev za pogon vagonov in lokomotiv, da proizvajalec originalne opreme zaprosi za dovoljenje, da lahko njegovi proizvajalci motorjev dajo na trg določeno število motorjev izključno za njegovo uporabo. Število motorjev v vsaki kategoriji motorjev ne sme preseči naslednjih količin:

Kategorija motorja P (kW)	Število motorjev
19 ≤ P < 37	200
37 ≤ P < 75	150
75 ≤ P < 130	100
130 ≤ P ≤ 560	50

1.2 V obdobju stopnje III B, vendar ne dlje kot tri leta od začetka te stopnje, z izjemo motorjev za pogon vagonov in lokomotiv, proizvajalec originalne opreme, ki želi uporabiti sistem prožnosti, kateri koli homologacijski organ zaprosi za dovoljenje za svoje proizvajalce motorjev, da dajo na trg motorje, namenjene izključno za njegovo uporabo. Količine motorjev, ki ne izpolnjujejo trenutno veljavnih mejnih vrednosti emisij, vendar so homologirani glede na zadnjo predhodno stopnjo mejnih vrednosti emisij, ne presežejo dovoljenih količin iz oddelkov 1.2.1 in 1.2.2.

1.2.1 Število motorjev, danih na trg v okviru sistema prožnosti, v vsaki kategoriji motorjev ne preseže 37,5 % letne količine opreme, v katero so vgrajeni motorji iz navedene kategorije motorjev, ki jo proizvajalec originalne opreme da na trg, izračunano kot povprečje v zadnjih petih letih na trgu Unije. Če proizvajalec originalne opreme svojo opremo daje na trg Unije manj kot pet let, se povprečje izračuna za obdobje, v katerem daje svojo opremo na trg Unije.

1.2.2 Alternativna možnost za oddelek 1.2.1 je, da proizvajalec originalne opreme zaprosi za dovoljenje, da lahko njegovi proizvajalci motorjev dajo na trg določeno število motorjev za izključno uporabo proizvajalca originalne opreme. Število motorjev v vsaki kategoriji motorjev ne sme preseči naslednjih količin:

Kategorija motorja P (kW)	Število motorjev
37 ≤ P < 56	200
56 ≤ P < 75	175
75 ≤ P < 130	250
130 ≤ P ≤ 560	125

1.3 Za motorje za pogon lokomotiv lahko proizvajalec originalne opreme v obdobju veljavnosti stopnje III B, vendar ne dlje kot tri leta od začetka veljavnosti, zaprosi za dovoljenje, da smejo njegovi proizvajalci motorjev v okviru sistema prožnosti dati na trg največ 16 motorjev izključno za njegovo uporabo. Proizvajalec originalne opreme lahko zaprosi za dovoljenje, da njegovi dobavitelji motorjev dajo na trg največ 10 dodatnih motorjev z nazivno močjo, večjo od 1 800 kW, za vgradnjo v lokomotive, zasnovane izključno za uporabo v omrežju Združenega kraljestva. Za lokomotive bo štelo, da izpolnjujejo ta pogoj, samo če se zanje lahko izda varnostno spričevalo za vožnjo po omrežju Združenega kraljestva.

To dovoljenje se izda samo, če iz tehničnih razlogov ni mogoče doseči skladnosti z mejnimi vrednostmi stopnje III B.

1.4 Proizvajalec originalne opreme v vlogi, naslovljeni na homologacijski organ, posreduje naslednje informacije:

(a) vzorec oznak, ki se pritrdijo na vsak del necestne mobilne mehanizacije, v katero se bo vgradil motor, dan na trg v okviru sistema prožnosti. Oznake vsebujejo naslednje besedilo: „STROJ ŠT. … (serija strojev) OD … (skupno število strojev v posamezni kategoriji moči motorja) Z MOTORJEM št. … S HOMOLOGACIJO (Direktiva 97/68/ES) št. …“;

(b) vzorec dodatne oznake, ki se pritrdi na motor, z besedilom iz oddelka 2.2.

1.5 Proizvajalec originalne opreme homologacijskemu organu predloži vse potrebne informacije o izvajanju sistema prožnosti, ki jih homologacijski organ lahko zahteva za sprejetje odločitve.

1.6 Proizvajalec originalne opreme vsakemu homologacijskemu organu v državah članicah na zahtevo predloži vse informacije, ki jih ta organ zahteva, da potrdi, ali so motorji, dani na trg v okviru sistema prožnosti, ustrezno označeni.“

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1200/2011

z dne 18. novembra 2011

o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturo

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi [1] ter zlasti člena 9(1)(a) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Da bi se zagotovila enotna uporaba kombinirane nomenklature, priložene k Uredbi (EGS) št. 2658/87, je treba sprejeti ukrepe v zvezi z uvrstitvijo blaga iz Priloge k tej uredbi

(2) Uredba (EGS) št. 2658/87 je določila splošna pravila za razlago kombinirane nomenklature. Navedena pravila se uporabljajo tudi za vsako drugo nomenklaturo, ki v celoti ali delno temelji na kombinirani nomenklaturi ali ji dodaja dodatne pododdelke in se predpiše s posebnimi določbami Unije za uporabo tarifnih in drugih ukrepov pri blagovni menjavi.

(3) Po navedenih splošnih pravilih se blago iz stolpca (1) razpredelnice iz Priloge uvrsti pod oznako KN, ki je označena v stolpcu (2), iz razlogov iz stolpca (3) navedene razpredelnice.

(4) Primerno je določiti, da se lahko imetnik v skladu s členom 12(6) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti [2] še tri mesece sklicuje na zavezujoče tarifne informacije, ki jih izdajo carinski organi držav članic v zvezi z uvrstitvijo blaga v kombinirano nomenklaturo in niso v skladu s to uredbo.

(5) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za carinski zakonik –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Blago, opisano v stolpcu (1) razpredelnice iz Priloge, se uvrsti v kombinirano nomenklaturo pod oznako KN iz stolpca (2) navedene razpredelnice.

Člen 2

Na podlagi člena 12(6) Uredbe (EGS) št. 2913/92 se je še tri mesece mogoče sklicevati na zavezujoče tarifne informacije, ki jih izdajo carinski organi držav članic in niso v skladu s to uredbo.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

[1] UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

[2] UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

Uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. novembra 2011

Za Komisijo
V imenu predsednika
Algirdas ŠEMETA
Član Komisije

PRILOGA

Opis blaga	Uvrstitev (oznaka KN)	Utemeljitev
(1)	(2)	(3)
Ročna mehanska naprava za vnos tekočin v posodo za titrimetrične analize (t.i. „digitalni titrator“). Napravo sestavljajo nastavljiv mehanski priključek s prostorom za kartušo, podajalni gumb, mehanski števec, gumb za nastavitev števca na nič in držalo. Titrator je natančna naprava za vnos tekočin, ki z vsakim pritiskom na gumb odda kapljico titranta v tekočino, ki se analizira (analit). Kapljica vsebuje določeni volumen titranta. Število kapljic, ki jih odda titrator, je prikazano na števcu. Analitični rezultat je določen z reakcijo analita na količino dodanega titranta. Količina titranta se določi tako, da se število kapljic pomnoži z določenim volumnom uporabljenega titranta.	8479 89 97	Uvrstitev je določena s splošnima praviloma 1 in 6 za razlago kombinirane nomenklature ter besedilom oznak KN 8479, 8479 89 in 8479 89 97. Glede na to, da naprava kapljic ne oddaja nepretrgoma, se uvrstitev pod tarifno številko 8413 kot črpalka izključi. Naprava ne opravlja kemične analize titranta ali analita. Zato se uvrstitev pod tarifno številko 9027 kot instrument za kemične analize izključi. Čeprav se naprava uporablja v postopku kemične analize, se ne more šteti kot del ali pripomoček takega instrumenta zaradi opombe 2(a) k poglavju 90. Naprava se ne uporablja za merjenje količine tekočine, ki preteče skozi cevko, v prostorninskih enotah. Zato se uvrstitev pod tarifno številko 9028 izključi. Naprava šteje število kapljic, vendar ne meri oddane količine. Zato se uvrstitev pod tarifno številko 9031 izključi. Glede na to, da naprava meri skupno število enot (kapljic), poleg tega pa je njen prvotni namen oddajanje določenega volumna tekočine, deluje kot bireta z mehanskim števcem. Zato se uvrsti pod oznako KN 8479 89 97 kot druge mehanske naprave s posebnimi funkcijami, ki niso navedene ali zajete drugje v poglavju 84.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1201/2011

z dne 18. novembra 2011

o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturo

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi [1] ter zlasti člena 9(1)(a) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Da bi se zagotovila enotna uporaba kombinirane nomenklature, priložene k Uredbi (EGS) št. 2658/87, je treba sprejeti ukrepe v zvezi z uvrstitvijo blaga iz Priloge k tej uredbi.

(2) Uredba (EGS) št. 2658/87 je določila splošna pravila za razlago kombinirane nomenklature. Navedena pravila se uporabljajo tudi za vsako drugo nomenklaturo, ki v celoti ali delno temelji na kombinirani nomenklaturi ali ji dodaja dodatne pododdelke in se predpiše s posebnimi določbami Unije za uporabo tarifnih in drugih ukrepov pri blagovni menjavi.

(3) Po navedenih splošnih pravilih se blago iz stolpca (1) razpredelnice iz Priloge uvrsti pod oznako KN, ki je označena v stolpcu (2), iz razlogov iz stolpca (3) navedene razpredelnice.

(4) Primerno je določiti, da se lahko imetnik v skladu s členom 12(6) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti [2] še tri mesece sklicuje na zavezujoče tarifne informacije, ki jih izdajo carinski organi držav članic v zvezi z uvrstitvijo blaga v kombinirano nomenklaturo in niso v skladu s to uredbo.

(5) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za carinski zakonik –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Blago, opisano v stolpcu (1) razpredelnice iz Priloge, se uvrsti v kombinirano nomenklaturo pod oznako KN iz stolpca (2) navedene razpredelnice.

Člen 2

Na podlagi člena 12(6) Uredbe (EGS) št. 2913/92 se je še tri mesece mogoče sklicevati na zavezujoče tarifne informacije, ki jih izdajo carinski organi držav članic in niso v skladu s to uredbo.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. novembra 2011

Za Komisijo
V imenu predsednika
Algirdas ŠEMETA
Član Komisije

[1] UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

[2] UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

PRILOGA

Opis blaga	Uvrstitev (oznaka TARIC)	Utemeljitev
(1)	(2)	(3)
Prikazovalna plošča s tekočimi kristali (LCD), (t. i. „LCD-modul“), z diagonalo približno 66 cm (26 inčev), sestavljena iz plasti tekočih kristalov z aktivno matrico med dvema steklenima ploščama in konektorji. Med prvo stekleno ploščo in plastjo tekočih kristalov je matrica s tankoplastnimi tranzistorji (TFT), ki skrbi za ustrezno napetost slikovnih pik. Med plastjo tekočih kristalov in drugo stekleno ploščo je filter RGB, ki nadzira barve prikazane slike. Na ploščo je pritrjenih več konektorjev v obliki trakov. Vsak konektor sestavljajo miniaturna integrirana vezja (t. i. „integrirano vezje izvornega gonilnika“) na fleksibilnih tiskanih vezjih. Plošče tiskanega vezja so povezane z „integriranimi vezji izvornega gonilnika“. „Integrirana vezja izvornega gonilnika“ omogočajo prehod električne energije in nadzornih signalov, kot tudi spreminjajo in prenašajo podatke s plošč tiskanega vezja na posamezno slikovno točko aktivne matrice s tekočimi kristali. Modul se uporablja pri izdelavi monitorjev ali televizijskih sprejemnikov iz tarifne številke 8528.	8529 90 92 44	Uvrstitev je določena s splošnima praviloma 1 in 6 za razlago kombinirane nomenklature, z opombo 2(b) k oddelku XVI ter besedilom oznak KN 8529, 8529 90 in 8529 90 92 ter oznake TARIC 8529 90 92 44. Uvrstitev pod tarifno številko 9013 kot naprava z aktivno matrico s tekočimi kristali (sklopi s tekočimi kristali) je izključena (glej tudi pojasnjevalne opombe HS za tarifno številko 9013(1)), saj je LCD-modul opremljen z „integriranim vezjem izvornega gonilnika“, ki ni samo električna povezava (npr. za napajanje z elektriko). Modul ima TFT plasti tekočih kristalov med dvema steklenima ploščama in je opremljen s krmilno elektroniko za nastavljanje slikovnih točk, ki se uporabljajo pri izdelavi monitorjev ali televizijskih sprejemnikov iz tarifne številke 8528, zato se upošteva kot del, ki se uporablja samo ali predvsem z napravami pod tarifno številko 8528 pod oznako KN 8529 90 92. Izdelek se zato uvrsti pod oznako TARIC 8529 90 92 44 kot LCD-modul, sestavljen izključno iz enega ali več steklenih ali plastičnih TFT celic, brez naprave, ki omogoča ukaze z dotikom zaslona, z enoto za osvetlitev ozadja ali brez, z inverterjem ali brez, z enim ali več tiskanimi vezji s krmilno elektroniko, ki služi samo za naslavljanje točk.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1202/2011

z dne 18. novembra 2011

o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturo

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi [1] ter zlasti člena 9(1)(a) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Da bi se zagotovila enotna uporaba kombinirane nomenklature, priložene k Uredbi (EGS) št. 2658/87, je treba sprejeti ukrepe v zvezi z uvrstitvijo blaga iz Priloge k tej uredbi.

(2) Uredba (EGS) št. 2658/87 je določila splošna pravila za razlago kombinirane nomenklature. Navedena pravila se uporabljajo tudi za vsako drugo nomenklaturo, ki v celoti ali delno temelji na kombinirani nomenklaturi ali ji dodaja dodatne pododdelke in se predpiše s posebnimi določbami Unije za uporabo tarifnih in drugih ukrepov pri blagovni menjavi.

(3) Po navedenih splošnih pravilih se blago iz stolpca (1) razpredelnice iz Priloge uvrsti pod oznako KN, ki je označena v stolpcu (2), iz razlogov iz stolpca (3) navedene razpredelnice.

(4) Primerno je določiti, da se lahko imetnik v skladu s členom 12(6) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti [2] še tri mesece sklicuje na zavezujoče tarifne informacije, ki jih izdajo carinski organi držav članic v zvezi z uvrstitvijo blaga v kombinirano nomenklaturo in niso v skladu s to uredbo.

(5) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za carinski zakonik –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Blago, opisano v stolpcu (1) razpredelnice iz Priloge, se uvrsti v kombinirano nomenklaturo pod oznako KN iz stolpca (2) navedene razpredelnice.

Člen 2

Na podlagi člena 12(6) Uredbe (EGS) št. 2913/92 se je še tri mesece mogoče sklicevati na zavezujoče tarifne informacije, ki jih izdajo carinski organi držav članic in niso v skladu s to uredbo.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. novembra 2011

Za Komisijo
V imenu predsednika
Algirdas ŠEMETA
Član Komisije

[1] UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

[2] UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

PRILOGA

Opis blaga	Uvrstitev (oznaka TARIC)	Utemeljitev
(1)	(2)	(3)
Prikazovalna plošča s tekočimi kristali (LCD), (t. i. „LCD-modul“), z diagonalo približno 66 cm (26 inčev), sestavljena iz plasti tekočih kristalov z aktivno matrico med dvema steklenima ploščama in konektorji. Med prvo stekleno ploščo in plastjo tekočih kristalov je matrica s tankoplastnimi tranzistorji (TFT), ki skrbi za ustrezno napetost slikovnih pik. Med plastjo tekočih kristalov in drugo stekleno ploščo je filter RGB, ki nadzira barve prikazane slike. Na ploščo je pritrjenih več konektorjev v obliki trakov. Vsak konektor sestavljajo miniaturna integrirana vezja (t. i. „integrirano vezje izvornega gonilnika“) na fleksibilnih tiskanih vezjih. „Integrirana vezja izvornega gonilnika“ omogočajo prehod električne energije in nadzornih signalov, kot tudi spreminjajo in prenašajo podatke iz tiskanega vezja (povezanih po uvozu) na posamezno slikovno točko aktivne matrice s tekočimi kristali. Modul se uporablja pri izdelavi monitorjev ali televizijskih sprejemnikov iz tarifne številke 8528.	8529 90 92 44	Uvrstitev je določena s splošnima praviloma 1 in 6 za razlago kombinirane nomenklature, z opombo 2(b) k oddelku XVI ter besedilom oznak KN 8529, 8529 90 in 8529 90 92 ter oznake TARIC 8529 90 92 44. Uvrstitev pod tarifno številko 9013 kot naprava z aktivno matrico s tekočimi kristali (sklopi s tekočimi kristali) je izključena (glej tudi pojasnjevalne opombe HS za tarifno številko 9013(1)), saj je LCD-modul opremljen z „integriranim vezjem izvornega gonilnika“, ki ni samo električna povezava (npr. za napajanje z elektriko). Modul ima TFT plasti tekočih kristalov med dvema steklenima ploščama in je opremljen s krmilno elektroniko za nastavljanje slikovnih točk, ki se uporabljajo pri izdelavi monitorjev ali televizijskih sprejemnikov iz tarifne številke 8528, zato se upošteva kot del, ki se uporablja samo ali predvsem z napravami pod tarifno številko 8528 pod oznako KN 8529 90 92. Izdelek se zato uvrsti pod oznako TARIC 8529 90 92 44 kot LCD-modul, sestavljen izključno iz enega ali več steklenih ali plastičnih TFT celic, brez naprave, ki omogoča ukaze z dotikom zaslona, z enoto za osvetlitev ozadja ali brez, z inverterjem ali brez, z enim ali več tiskanimi vezji s krmilno elektroniko, ki služi samo za naslavljanje točk.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1203/2011

z dne 18. novembra 2011

o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturo

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi [1] ter zlasti člena 9(1)(a) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Da bi se zagotovila enotna uporaba kombinirane nomenklature, priložene k Uredbi (EGS) št. 2658/87, je treba sprejeti ukrepe v zvezi z uvrstitvijo blaga iz Priloge k tej uredbi.

(2) Uredba (EGS) št. 2658/87 je določila splošna pravila za razlago kombinirane nomenklature. Navedena pravila se uporabljajo tudi za vsako drugo nomenklaturo, ki v celoti ali delno temelji na kombinirani nomenklaturi ali ji dodaja dodatne pododdelke in se predpiše s posebnimi določbami Unije za uporabo tarifnih in drugih ukrepov pri blagovni menjavi.

(3) Po navedenih splošnih pravilih se blago iz stolpca (1) razpredelnice iz Priloge uvrsti pod oznako KN, ki je označena v stolpcu (2), iz razlogov iz stolpca (3) navedene razpredelnice.

(4) Primerno je določiti, da se lahko imetnik v skladu s členom 12(6) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti [2] še tri mesece sklicuje na zavezujoče tarifne informacije, ki jih izdajo carinski organi držav članic v zvezi z uvrstitvijo blaga v kombinirano nomenklaturo in niso v skladu s to uredbo.

(5) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za carinski zakonik –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Blago, opisano v stolpcu (1) razpredelnice iz Priloge, se uvrsti v kombinirano nomenklaturo pod oznako KN iz stolpca (2) navedene razpredelnice.

Člen 2

Na podlagi člena 12(6) Uredbe (EGS) št. 2913/92 se je še tri mesece mogoče sklicevati na zavezujoče tarifne informacije, ki jih izdajo carinski organi držav članic in niso v skladu s to uredbo.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. novembra 2011

Za Komisijo
V imenu predsednika
Algirdas ŠEMETA
Član Komisije

[1] UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

[2] UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

PRILOGA

Opis blaga	Uvrstitev (oznaka KN)	Utemeljitev
(1)	(2)	(3)
Komplet, pripravljen za prodajo na drobno, sestavljata: — naprava A: brezžični oddajnik avdio/video (televizijskih) signalov z vgrajenim brezžičnim radijskim sprejemnikom za signale daljinskega upravljanja, ki vsebuje infrardeč oddajnik in dve ločeni anteni, ter — naprava B: brezžični sprejemnik avdio/video (televizijskih) signalov z vgrajenim brezžičnim radijskim oddajnikom za signale daljinskega upravljanja, ki vsebuje infrardeč sprejemnik in dve ločeni anteni. Komplet je namenjen oddajanju avdio/video signala iz zunanjega vira, kot je na primer satelitski sprejemnik ali DVD predvajalnik, priključen na napravo A, na drugo avdio/video napravo, kot je na primer monitor ali televizijski sprejemnik, ki je priključen na napravo B, in sicer na razdalji do 400 m. Avdio/video signali, ki se oddajajo iz naprave A v napravo B s frekvenco 2,4 GHz, so v obliki televizijskih signalov. Signale, ki se oddajajo iz naprave B v napravo A s frekvenco 433 MHz, sproža infrardeč daljinski upravljalnik. Ti signali delujejo neodvisno od signalov za avdio/video oddajanje. Naprava za daljinsko upravljanje se uporablja za upravljanje zunanjega vira, povezanega na avdio/video oddajnik (naprava A). (*) Glej sliko	8528 71 99	Uvrstitev je določena s splošnimi pravili 1, 3(c) in 6 za razlago kombinirane nomenklature, opombo 3 k oddelku XVI in besedilom oznak KN 8528, 8528 71 in 8528 71 99. Glavna funkcija naprave A je oddajanje avdio/video (televizijskih) signalov, kot je opisano v tarifni številki 8525 (glej opombo 3 k oddelku XVI). Glavna funkcija naprave B je sprejemanje televizijskih signalov, kot je opisano v tarifni številki 8528. Oddajanje signalov, ki prihajajo iz naprave za daljinsko upravljanje, je drugotnega pomena (glej opombo 3 k oddelku XVI). Glede na funkcije, ki jih opravljata napravi A in B, je komplet namenjen oddajanju in sprejemanju televizije. Izdelek je komplet v smislu splošnega pravila za razlago 3(b), ki vsebuje oddajnik iz tarifne številke 8525 in sprejemnik iz tarifne številke 8528. Glede na to, da kompletu nobena izmed naprav, ki ga sestavljata, ne daje bistvenega značaja, je uvrstitev na podlagi splošnega pravila za razlago 3(b) izključena. Ker kompleta ni mogoče uvrstiti z uporabo splošnih pravil za razlago 3(a) ali 3(b), ga je treba uvrstiti z uporabo splošnega pravila za razlago 3(c), in sicer pod oznako KN 8528 71 99 med televizijske sprejemnike, ki niso namenjeni za vgradnjo video prikazovalnika ali zaslona.

(*) Slika je zgolj informativna.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1204/2011

z dne 18. novembra 2011

o uvrstitvi določenega blaga v kombinirano nomenklaturo

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi [1] ter zlasti člena 9(1)(a) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Da bi se zagotovila enotna uporaba kombinirane nomenklature, priložene k Uredbi (EGS) št. 2658/87, je treba sprejeti ukrepe v zvezi z uvrstitvijo blaga iz Priloge k tej uredbi.

(2) Uredba (EGS) št. 2658/87 je določila splošna pravila za razlago kombinirane nomenklature. Navedena pravila se uporabljajo tudi za vsako drugo nomenklaturo, ki v celoti ali delno temelji na kombinirani nomenklaturi ali ji dodaja dodatne pododdelke in se predpiše s posebnimi določbami Unije za uporabo tarifnih in drugih ukrepov pri blagovni menjavi.

(3) Po navedenih splošnih pravilih se blago iz stolpca (1) razpredelnice iz Priloge uvrsti pod oznako KN, ki je označena v stolpcu (2), iz razlogov iz stolpca (3) navedene razpredelnice.

(4) Primerno je določiti, da se lahko imetnik v skladu s členom 12(6) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti [2] še tri mesece sklicuje na zavezujoče tarifne informacije, ki jih izdajo carinski organi držav članic v zvezi z uvrstitvijo blaga v kombinirano nomenklaturo in niso v skladu s to uredbo.

(5) Odbor za carinski zakonik ni dal mnenja v okviru roka, ki ga je določil njegov predsednik –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Blago, opisano v stolpcu (1) razpredelnice iz Priloge, se uvrsti v kombinirano nomenklaturo pod oznako KN iz stolpca (2) navedene razpredelnice.

Člen 2

Na podlagi člena 12(6) Uredbe (EGS) št. 2913/92 se je še tri mesece mogoče sklicevati na zavezujoče tarifne informacije, ki jih izdajo carinski organi držav članic in niso v skladu s to uredbo.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 18. novembra 2011

Za Komisijo
V imenu predsednika
Algirdas ŠEMETA
Član Komisije

[1] UL L 256, 7.9.1987, str. 1.

[2] UL L 302, 19.10.1992, str. 1.

PRILOGA

Opis blaga	Uvrstitev (oznaka KN)	Utemeljitev
(1)	(2)	(3)
1. Ročna, zamenljiva naprava, ki obsega bliskovko, lečo, sprožilec in signalno svetilko (t. i. naprava z intenzivno pulzno svetlobo). Naprava ustvarja intenzivno pulzno svetlobo na različnih pulznih širinah do 100 ms, na valovni dolžini od 650 do 1 200 nm, s točko v velikosti 16 × 46 mm in največjo gostoto energije 45 J/cm^2. Deluje samo v povezavi s strojem (osnovno enoto), od katere prejema energijo, kontrolne signale in hladilno tekočino. Osnovna enota zajema napajalnik, kontrolno enoto s prikazovalnikom in hladilno enoto, ter je zmožna delovati tudi z lasersko napravo. Kadar je naprava priključena z osnovno enoto, se uporablja za posebne kozmetične posege, npr. za trajno odstranitev dlak.	8543 90 00	Uvrstitev opredeljujejo splošni pravili 1 in 6 za razlago kombinirane nomenklature, opomba 2(b) k oddelku XVI in besedilo oznak KN 8543 in 8543 90 00. Ker intenzivna pulzna svetloba, ki jo ustvari bliskovka, ni laserski žarek, je uvrstitev pod tarifno številko 9013 v smislu laserja izključena. Zaradi svojih značilnosti in objektivnih lastnosti, namreč konstrukcije elektronske narave, naprava ni podobna zamenljivemu orodju (glej opombo 1(o) k oddelku XVI). Kadar naprava deluje v povezavi z osnovno enoto, je prepoznavna kot delovni stroj, ki opravlja individualno funkcijo in ni naveden ali zajet drugje v 85. poglavju. Naprava je bistvena za delovanje stroja, saj stroj brez nje ne more delovati. Naprava se zato uvrsti pod oznako KN 8543 90 00 kot del drugih električnih strojev in aparatov s posebnimi funkcijami, ki niso navedeni ali zajeti drugje v 85. poglavju.
2. Ročna, zamenljiva naprava, ki obsega trdni laser, lečo, stikalo za izbiro velikosti točke in sprožilec (t. i. laserska naprava). Naprava ustvarja lasersko svetlobo na različnih pulznih širinah do 100 ms, na valovni dolžini 1 064 nm, s prilagodljivimi velikostmi točke premera 1,5, 3, 6 in 9 mm in največjo gostoto energije 700 J/cm^2. Deluje samo v povezavi s strojem (osnovno enoto), od katerega prejema energijo, kontrolne signale in hladilno tekočino. Osnovna enota zajema napajalnik, kontrolno enoto s prikazovalnikom in hladilno enoto, ter je zmožna delovati tudi z napravo z intenzivno pulzno svetlobo. Kadar je naprava priključena z osnovno enoto, se uporablja posebno za kozmetične posege na krčnih žilah.	8543 90 00	Uvrstitev opredeljujejo splošni pravili 1 in 6 za razlago kombinirane nomenklature, opomba 2(b) k oddelku XVI in besedilo oznak KN 8543 in 8543 90 00. Ker je laser narejen posebno za ustvarjanje laserske svetlobe z določenimi širinami impulza in velikostmi točk, je naprava prilagojena za izvajanje posebne funkcije. Kadar naprava deluje v povezavi z osnovno enoto, je prepoznavna kot delovni stroj s posebno funkcijo, ki ni naveden ali zajet drugje v poglavju 85. Uvrstitev pod tarifno številko 9013 v smislu laserja je zato izključena (glej tudi pojasnjevalno opombo HS k tarifni številki 9013 (2), četrti odstavek). Zaradi svojih značilnosti in objektivnih lastnosti, namreč konstrukcije elektronske narave, naprava ni podobna zamenljivemu orodju (glej opombo 1(o) k oddelku XVI). Naprava je bistvena za delovanje stroja, saj stroj brez nje ne more delovati. Naprava se zato uvrsti pod oznako KN 8543 90 00 kot del drugih električnih strojev in aparatov s posebnimi funkcijami, ki niso navedeni ali zajeti drugje v poglavju 85.

UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1205/2011

z dne 22. novembra 2011

o spremembi Uredbe (ES) št. 1126/2008 o sprejetju nekaterih mednarodnih računovodskih standardov v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta glede mednarodnega standarda računovodskega poročanja (MSRP) 7

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov ([1]) in zlasti člena 3(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Z Uredbo Komisije (ES) št. 1126/2008 ([2]) so bili sprejeti nekateri mednarodni standardi in pojasnila, ki so obstajali 15. oktobra 2008.

(2) Upravni odbor za mednarodne računovodske standarde (UOMRS) je 7. oktobra 2010 objavil spremembe MSRP 7 *Finančni instrumenti: razkritja – prenosi finančnih sredstev* (v nadaljnjem besedilu: spremembe). Namen sprememb je pomagati uporabnikom računovodskih izkazov, da bodo bolje ocenili izpostavljenosti tveganjem v zvezi s prenosi finančnih sredstev in učinek teh tveganj na finančno stanje podjetja. Cilj je spodbujati preglednost pri poročanju o prenosih, zlasti tistih, ki vključujejo listinjenje finančnih sredstev.

(3) Posvetovanje s skupino tehničnih strokovnjakov Evropske svetovalne skupine za računovodsko poročanje (EFRAG) potrjuje, da spremembe izpolnjujejo tehnična merila za sprejetje, določena v členu 3(2) Uredbe (ES) št. 1606/2002. Svetovalna skupina za presojo mnenj o računovodskih standardih je v skladu s Sklepom Komisije št. 2006/505/ES z dne 14. julija 2006 o ustanovitvi Svetovalne skupine za presojo mnenj o računovodskih standardih ([3]), ki bo svetovala Komisiji glede objektivnosti in nevtralnosti mnenj Evropske svetovalne skupine za računovodsko poročanje (EFRAG), preučila mnenje EFRAG o potrditvi in svetovala Komisiji, da je mnenje dobro uravnoteženo in objektivno.

(4) Uredbo (ES) št. 1126/2008 je zato treba ustrezno spremeniti.

(5) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Računovodskega regulativnega odbora –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga k Uredbi (EC) št. 1126/2008 se spremeni:

(1) Mednarodni standard računovodskega poročanja (MSRP) 7 *Finančni instrumenti: razkritja* se spremeni, kakor je navedeno v Prilogi k tej uredbi;

(2) MSRP 1 *Prva uporaba Mednarodnih standardov računovodskega poročanja* se spremeni v skladu s spremembami MSRP 7, kakor je navedeno v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Posamezna družba začne uporabljati spremembe iz člena 1 najpozneje z začetkom svojega prvega poslovnega leta po 30. juliju 2011.

Člen 3

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 22. novembra 2011

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

([1]) UL L 243, 11.9.2002, str. 1.
([2]) UL L 320, 29.11.2008, str. 1.
([3]) UL L 199, 21.7.2006, str. 33.

PRILOGA

MEDNARODNI RAČUNOVODSKI STANDARDI

MSRP 7	**Spremembe MSRP 7** ***Finančni instrumenti: razkritja – prenosi finančnih sredstev***

„Razmnoževanje je dovoljeno znotraj Evropskega gospodarskega prostora. Vse obstoječe pravice so pridržane zunaj EGP, z izjemo pravice do razmnoževanja za osebno ali drugo pošteno uporabo. Dodatne informacije so na voljo na spletni strani UOMRS: www.iasb.org“

SPREMEMBE MSRP 7

Finančni instrumenti: razkritja

PRENOSI FINANČNIH SREDSTEV

42A Zahteve po razkritju iz 42.B–42.H člena v zvezi s prenosi finančnih sredstev dopolnjujejo druge zahteve po razkritju iz teh MSRP. Podjetje mora predstaviti razkritja iz 42.B–42.H člena v pojasnilu v svojih računovodskih izkazih. Podjetje mora zagotoviti zahtevana razkritja za vsa prenesena finančna sredstva, za katera pripoznanje ni bilo odpravljeno, in za vsako nadaljnjo udeležbo v finančnih sredstvih, ki je obstajala na datum poročanja, ne glede na to, kdaj je bila zadevna transakcija prenosa izvedena. Za namene uporabe zahtev po razkritju iz teh členov prenese podjetje celotno finančno sredstvo ali del tega sredstva (preneseno finančno sredstvo) le, če:

(a) prenese pogodbene pravice do prejema denarnih tokov iz finančnega sredstva; ali

(b) zadrži pogodbene pravice do prejema denarnih tokov iz tega finančnega sredstva, prevzame pa pogodbeno obvezo za plačilo denarnih tokov enemu ali več prejemnikom v dogovoru.

42B Podjetje mora razkriti informacije, ki uporabnikom njegovih računovodskih izkazov omogočajo:

(a) razumevanje odnosa med prenesenimi finančnimi sredstvi, za katera pripoznanje ni bilo v celoti odpravljeno, in povezanimi obveznostmi; in

(b) oceno narave nadaljnje udeležbe podjetja v finančnih sredstvih, za katera je bilo pripoznanje odpravljeno, in z njo povezanih tveganj.

42C Za namene uporabe zahtev po razkritju iz 42.E–42.H člena ima podjetje nadaljnjo udeležbo v prenesenem finančnem sredstvu, če kot del prenosa zadrži katere koli pogodbene pravice ali obveznosti iz prenesenega finančnega sredstva ali pridobi katere koli nove pogodbene pravice ali obveznosti v zvezi s prenesenim finančnim sredstvom. Za namene uporabe zahtev po razkritju iz 42.E–42.H člena se kot nadaljnje udeležbe ne štejejo:

(a) običajna zastopanja in jamstva v zvezi z goljufivim prenosom ter koncepti razumnosti, dobre vere in poštenega trgovanja, ki bi lahko razveljavili prenos na podlagi sodnega postopka;

(b) terminska pogodba, opcijska pogodba in druge pogodbe za ponovno pridobitev prenesenega finančnega sredstva, katerega pogodbena cena (ali izpolnitvena cena) je poštena vrednost prenesenega finančnega sredstva; ali

(c) dogovor, v skladu s katerim podjetje zadrži pogodbene pravice do prejema denarnih tokov iz finančnega sredstva, prevzame pa pogodbeno obvezo za plačilo denarnih tokov enemu ali več podjetjem, in pri katerem so izpolnjeni pogoji iz 19.(a) do (c) člena MRS 39.

Prenesena finančna sredstva, za katera pripoznanje ni bilo v celoti odpravljeno

42D Podjetje lahko prenese finančna sredstva tako, da del prenesenih finančnih sredstev ali vsa ta sredstva niso upravičena do odprave pripoznanja. Za izpolnjevanje ciljev iz 42.B(a) člena mora podjetje na vsak datum poročanja za vsako vrsto prenesenih finančnih sredstev, za katera pripoznanje ni bilo v celoti odpravljeno, razkriti:

(a) naravo prenesenih sredstev;

(b) naravo tveganj in koristi lastništva, ki jim je podjetje izpostavljeno;

(c) opis narave odnosa med prenesenimi sredstvi in povezanimi obveznostmi, vključno z omejitvami, ki izhajajo iz prenosa prenesenih sredstev v uporabo poročajočega podjetja;

(d) če ima(jo) nasprotna(-e) stranka(-e) povezanih obveznosti dostop le do prenesenih sredstev, tabelo, ki prikazuje pošteno vrednost prenesenih sredstev, pošteno vrednost povezanih obveznosti in neto stanje (razliko med pošteno vrednostjo prenesenih sredstev in povezanih obveznosti);

(e) če podjetje še naprej pripoznava vsa prenesena sredstva, knjigovodske vrednosti prenesenih sredstev in povezanih obveznosti;

(f) če podjetje še naprej pripoznava sredstva v obsegu svoje nadaljnje udeležbe (glej 20.(c)(ii) in 30. člen MRS 39), skupno knjigovodsko vrednost prvotnih sredstev pred prenosom, knjigovodsko vrednost sredstev, ki jih podjetje še naprej pripoznava, in knjigovodsko vrednost povezanih obveznosti.

Prenesena finančna sredstva, za katera je bilo pripoznanje v celoti odpravljeno

42E Za izpolnjevanje ciljev iz 42.B(b) člena mora podjetje, če v celoti odpravi pripoznanje prenesenih finančnih sredstev (glej 20.(a) in (c)(i) člen MRS 39), vendar ima v njih nadaljnjo udeležbo, za vsako vrsto nadaljnje udeležbe na vsak datum poročanja razkriti najmanj:

(a) knjigovodsko vrednost sredstev in obveznosti, ki so pripoznana v izkazu finančnega položaja podjetja in predstavljajo nadaljnjo udeležbo podjetja v finančnih sredstvih, za katera je bilo pripoznanje odpravljeno, ter vrstične postavke, v katerih je bila knjigovodska vrednost teh sredstev in obveznosti pripoznana;

(b) pošteno vrednost sredstev in obveznosti, ki predstavljajo nadaljnjo udeležbo podjetja v finančnih sredstvih, za katera je bilo pripoznanje odpravljeno;

(c) znesek, ki najbolje prikazuje največjo izpostavljenost podjetja izgubi nadaljnje udeležbe v finančnih sredstvih, za katera je bilo pripoznanje odpravljeno, in informacije, ki prikazujejo, kako je največja izpostavljenost izgubi opredeljena;

(d) nediskontirane denarne odtoke, ki bi se zahtevali ali bi se lahko zahtevali za ponovni odkup finančnih sredstev, za katera je bilo pripoznanje odpravljeno (npr. izvršilna cena v opcijski pogodbi), ali druge zneske, ki se v zvezi s prenesenimi sredstvi plačajo prevzemniku. Če je denarni odtok spremenljiv, mora razkriti znesek temeljiti na pogojih, ki veljajo na posamezen dan poročanja;

(e) analizo zapadlosti nediskontiranih denarnih odtokov, ki bi se zahtevali ali bi se lahko zahtevali za ponovni odkup finančnih sredstev, za katera je bilo pripoznanje odpravljeno, ali drugih zneskov, ki se v zvezi s prenesenimi sredstvi plačajo prevzemniku, s prikazom preostalih pogodbenih zapadlosti v zvezi z nadaljnjo udeležbo podjetja;

(f) kvalitativne informacije, ki pojasnjujejo in podpirajo kvantitativna razkritja iz točk (a) do (e).

42F Podjetje lahko združi informacije iz 42.E člena v zvezi s posameznim sredstvom, če ima več kot eno vrsto nadaljnje udeležbe v tem finančnem sredstvu, za katerega je bilo pripoznanje odpravljeno, ter jih navede pod eno vrsto nadaljnje udeležbe.

42G Poleg tega mora podjetje za vsako vrsto nadaljnje udeležbe razkriti:

(a) dobiček ali izgubo, pripoznano na datum prenosa sredstev;

(b) prihodke in odhodke, pripoznane v obdobju poročanja in kumulativno, v zvezi z nadaljnjo udeležbo podjetja v finančnih sredstvih, za katera je bilo pripoznanje odpravljeno (npr. spremembe poštene vrednosti pri izpeljanih instrumentih);

(c) če skupni znesek prejemkov iz dejavnosti prenosa (ki so upravičena do odprave pripoznanja) v obdobju poročanja ni enakomerno razporejen po celotnem obdobju (npr. če se velik delež skupnega zneska dejavnosti prenosa izvrši v zadnjih dnevih obdobja poročanja):

(i) kdaj je največja dejavnost prenosa potekala v tem obdobju poročanja (npr. zadnjih pet dni pred koncem obdobja poročanja),

(ii) znesek (npr. povezani dobički ali izgube), pripoznan iz dejavnosti prenosa v tem delu obdobja poročanja, in

(iii) skupni znesek prejemkov iz dejavnosti prenosa v tem delu obdobja poročanja.

Podjetje mora zagotoviti te informacije za vsako obdobje, za katero je predstavljen izkaz vseobsegajočega donosa.

Dodatne informacije

42H Podjetje mora razkriti vse dodatne informacije, za katere meni, da so potrebne za izpolnjevanje ciljev v zvezi z razkritjem iz 42.B člena.

DATUM UVELJAVITVE IN PREHOD

Doda se 44.M člen.

44M *Razkritja – prenosi finančnih sredstev* (Spremembe MSRP 7), izdane oktobra 2010, so izbrisale 13. člen ter dodale 42.A–42.H in B29.–B39. člen. Podjetje mora uporabiti te spremembe za letna obračunska obdobja, ki se začnejo 1. julija 2011 ali pozneje. Uporaba pred tem datumom je dovoljena. Če podjetje uporablja te spremembe pred tem datumom, mora to razkriti. Podjetju ni treba zagotoviti razkritij iz navedenih sprememb za katero koli predstavljeno obdobje, ki se začne pred datumom prve uporabe sprememb.

Priloga B

Napotki za uporabo

Za B28. členom se dodajo naslovi in B29.–B39. člen.

ODPRAVA PRIPOZNANJA (42.C–42.H ČLEN)

Nadaljnja udeležba (42.C člen)

B29 Ocena nadaljnje udeležbe v prenesenem finančnem sredstvu za namene zahtev po razkritju iz 42.E–42.H člena se izvede na ravni poročajočega podjetja. Če na primer odvisno podjetje na nepovezano tretjo stranko prenese finančno sredstvo, v katerem ima obvladujoče podjetje nadaljnjo udeležbo, odvisno podjetje udeležbe obvladujočega podjetja ne vključi v oceno, ali ima nadaljnjo udeležbo v prenesenem sredstvu, v svojih samostojnih računovodskih izkazih (tj. če je odvisno podjetje poročajoče podjetje). Vendar obvladujoče podjetje vključi svojo nadaljnjo udeležbo (ali udeležbo drugega člana skupine) v finančnem sredstvu, ki ga je preneslo njegovo odvisno podjetje, pri določanju, ali ima nadaljnjo udeležbo v prenesenem sredstvu, v svojih konsolidiranih računovodskih izkazih (tj. če je poročajoče podjetje skupina).

B30 Podjetje nima nadaljnje udeležbe v prenesenem finančnem sredstvu, če kot dela prenosa ne zadrži nobene pogodbene pravice ali obveznosti iz prenesenega finančnega sredstva in ne pridobi nobene nove pogodbene pravice ali obveznosti v zvezi s prenesenim finančnim sredstvom. Podjetje nima nadaljnje udeležbe v prenesenem finančnem sredstvu, če nima deleža v prihodnji uspešnosti prenesenega finančnega sredstva in v nobenih okoliščinah nima odgovornosti za plačila v zvezi s prenesenim finančnim sredstvom v prihodnosti.

B31 Nadaljnja udeležba v prenesenem finančnem sredstvu je lahko posledica pogodbenih določb iz pogodbe o prenosu ali ločene pogodbe s prevzemnikom ali tretjo stranko, ki je vključena v zvezi s prenosom.

Prenesena finančna sredstva, za katera pripoznanje ni bilo v celoti odpravljeno

B32 V skladu z 42.D členom se razkritja zahtevajo, če del prenesenih finančnih sredstev ali vsa ta sredstva niso upravičena do odprave pripoznanja. Ta razkritja se zahtevajo na vsak datum poročanja, na katerega podjetje še naprej pripoznava prenesena finančna sredstva, ne glede na to, kdaj so bili prenosi izvedeni.

Vrste nadaljnje udeležbe (42.E–42.H člen)

B33 V skladu z 42.E–42.H členom se zahtevajo kvalitativna in kvantitativna razkritja za vsako vrsto nadaljnje udeležbe v finančnih sredstvih, za katera je bilo pripoznanje odpravljeno. Podjetje mora združiti svojo nadaljnjo udeležbo v vrste, ki predstavljajo izpostavljenost podjetja tveganju. Podjetje lahko na primer združi svojo nadaljnjo udeležbo glede na vrsto finančnega instrumenta (npr. jamstva ali nakupne opcije) ali vrsto prenosa (npr. odkup terjatev, listinjenje in posojanje vrednostnih papirjev).

Analiza zapadlosti nediskontiranih denarnih odtokov za ponovni odkup prenesenih sredstev (42.E(e) člen)

B34 V skladu z 42.E(e) členom se od podjetja zahteva, da razkrije analizo zapadlosti nediskontiranih denarnih odtokov za ponovni odkup finančnih sredstev, za katera je bilo pripoznanje odpravljeno, ali drugih zneskov, ki se v zvezi s sredstvi, za katera je bilo pripoznanje odpravljeno, plačajo prevzemniku, s prikazom preostalih pogodbenih zapadlosti v zvezi z nadaljnjo udeležbo podjetja. Ta analiza loči denarne tokove, ki jih je treba plačati (npr. terminske pogodbe), denarne tokove, za katere se lahko od podjetja zahteva, da jih plača (npr. pisne prodajne opcije), in denarne tokove, za katere lahko podjetje izbere, da jih bo plačalo (npr. kupljene nakupne opcije).

B35 Podjetje mora pri pripravljanju analize zapadlosti iz 42.E(e) člena po lastni presoji določiti ustrezno število časovnih sklopov. Podjetje lahko na primer določi, da so ustrezni naslednji časovni sklopi zapadlosti:

(a) največ mesec dni;

(b) več kot en mesec in največ tri mesece;

(c) več kot tri mesece in največ šest mesecev;

(d) več kot šest mesecev in največ eno leto;

(e) več kot eno leto in največ tri leta;

(f) več kot tri leta in največ pet let; in

(g) več kot pet let.

B36 Če je na voljo več različnih zapadlosti, se denarni tokovi vključijo na podlagi prvega datuma, na katerega se lahko od podjetja zahteva, da plača, ali mu je dovoljeno, da plača.

Kvalitativne informacije (42.E(f) člen)

B37 Kvalitativne informacije iz 42E.(f) člena vključujejo opis finančnih sredstev, za katera je bilo pripoznanje odpravljeno, ter naravo in namen nadaljnje udeležbe, zadržane po prenosu teh sredstev. Vsebujejo tudi opis tveganj, katerim je izpostavljeno podjetje, vključno z:

(a) opisom, kako podjetje obvladuje tveganje, ki izhaja iz njegove nadaljnje udeležbe v finančnih sredstvih, za katera je bilo pripoznanje odpravljeno;

(b) pojasnilom, ali se od podjetja zahteva, da krije izgube pred drugimi strankami, ter razvrščanjem in zneski izgub, ki jih krijejo stranke, katerih delež v sredstvu je manjši od deleža podjetja (tj. njegove nadaljnje udeležbe v sredstvu);

(c) opis kakršnih koli sprožil, povezanih z obveznostmi zagotovitve finančne podpore ali ponovnega nakupa prenesenega finančnega sredstva.

Dobiček ali izguba pri odpravi pripoznanja (42.G(a) člen)

B38 V skladu z 42.G(a) členom se od podjetja zahteva, da razkrije dobiček ali izgubo pri odpravi pripoznanja v zvezi s finančnimi sredstvi, v katerih ima podjetje nadaljnjo udeležbo. Podjetje mora razkriti, če je pri odpravi pripoznanja nastal dobiček ali izguba, ker so bile poštene vrednosti sestavin prej pripoznanega sredstva (tj. deleža v sredstvu, za katerega je bilo pripoznanje odpravljeno, in deleža, ki ga zadrži podjetje) drugačne od poštene vrednosti prej pripoznanega sredstva kot celote. V tem primeru mora podjetje razkriti tudi, ali so meritve poštene vrednosti vključevale velike vložke, ki niso temeljili na opazovanih tržnih podatkih, v skladu s 27.A členom.

Dodatne informacije (42.H člen)

B39 Razkritja iz 42.D–42.G člena morda niso zadostna za izpolnjevanje ciljev v zvezi z razkritjem iz 42.B člena. V tem primeru mora podjetje razkriti, ali so potrebne dodatne informacije za izpolnjevanje ciljev v zvezi z razkritjem. Podjetje se mora glede na okoliščine odločiti, koliko dodatnih informacij mora zagotoviti za izpolnjevanje potreb uporabnikov informacij in kolikšen poudarek mora nameniti različnim vidikom dodatnih informacij. Vzpostaviti je treba ravnovesje med obremenitvijo računovodskih izkazov s preveč podrobnimi podatki, ki kot taki ne pomagajo uporabnikom računovodskih izkazov, in prikrivanjem informacij zaradi preobsežnega združevanja.

SPREMEMBA MSRP 1

Prva uporaba Mednarodnih standardov računovodskega poročanja

Doda se 39.F člen.

DATUM UVELJAVITVE

39F *Razkritja – prenosi finančnih sredstev* (Spremembe MSRP 7), izdane oktobra 2010, so dodale E4. člen. Podjetje mora uporabiti to spremembo za letna obračunska obdobja, ki se začnejo 1. julija 2011 ali pozneje. Uporaba pred tem datumom je dovoljena. Če podjetje uporabi spremembo za obdobje pred tem datumom, mora ta podatek razkriti.

Dodatek E

Kratkoročna izvzetja iz MSRP

Dodata se E4. člen in opomba.

Razkritja glede finančnih instrumentov

E4 Podjetje, ki prvikrat uporabi MSRP, lahko uporablja prehodne določbe iz 44.M člena MSRP 7 (*).

(*) E4. člen je bil dodan na podlagi *Razkritja – prenosi finančnih sredstev* (Spremembe MSRP 7), izdanih oktobra 2010. Da bi se izognili morebitni uporabi ugotovitev za nazaj in zagotovili, da podjetja, ki prvikrat uporabljajo MSRP, niso v slabšem položaju kot pripravljavci veljavnih MSRP, se je upravni odbor odločil, da je treba podjetjem, ki prvikrat uporabljajo MSRP, dovoliti, da uporabljajo iste prehodne določbe, ki so dovoljene obstoječim pripravljavcem računovodskih izkazov, pripravljenih v skladu z MSRP, ki so vključeni v *Razkritja – prenosi finančnih sredstev* (Spremembe MSRP 7).

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1206/2011

z dne 22. novembra 2011

o zahtevah glede identifikacije zrakoplova v okviru dejavnosti nadzora za enotno evropsko nebo

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 552/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o interoperabilnosti evropske mreže za upravljanje zračnega prometa (uredba o interoperabilnosti) ([1]) in zlasti člena 3(5) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Komisija je v skladu s členom 8(1) Uredbe (ES) št. 549/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o določitvi okvira za oblikovanje enotnega evropskega neba (okvirna uredba) ([2]) pooblastila organizacijo Eurocontrol, da oblikuje zahteve za učinkovitost in interoperabilnost nadzora znotraj evropske mreže za upravljanje zračnega prometa („EATMN“). Ta uredba temelji na poročilu o pooblastilu z dne 9. julija 2010.

(2) Treba je določiti individualno identifikacijo zrakoplova v skladu s postopki Mednarodne organizacije za civilno letalstvo („ICAO“), preden se zrakoplovu zagotovijo službe zračnega prometa z uporabo nadzornega sistema.

(3) Nemoteno delovanje je odvisno od jasne in stalne identifikacije posameznih zrakoplovov, ki se uporabljajo v splošnem zračnem prometu v skladu s pravili instrumentalnega letenja v zračnem prostoru enotnega evropskega neba.

(4) Sedanja metoda za identifikacjo posameznega zrakoplova uporablja diskretne oznake radarskih odzivnikov za sekundarni nadzor (v nadaljnjem besedilu: oznake SSR), dodeljene v skladu s postopki ICAO in navigacijskim načrtom zračnega prometa za evropsko regijo..

(5) Zaradi naraščanja prometa v zadnjem desetletju je ob času konic redno manj razpoložljivih diskretnih oznak SSR od povpraševanja, zato zdaj ne moremo zagotoviti individualne identifikacije zrakoplova v evropskem zračnem prostoru.

(6) Začetno operativno zmožnost za uporabo funkcije identifikacije zrakoplova z navzdolnjo povezavo je treba uporabiti na usklajen način v določeni prostornini zračnega prostora enotnega evropskega neba, da bi zmanjšali splošno povpraševanje po dodeljevanju diskretnih oznak SSR za individualno identifikacijo zrakoplova.

(7) Da bi optimizirali razpoložljivost diskretnih oznak SSR, morajo izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa brez zmožnosti uporabe funkcije identifikacije zrakoplova z navzdolnjo povezavo uporabiti izboljšane in usklajene zmožnosti za samodejno dodeljevanje oznak SSR zrakoplovom.

(8) Uporabiti je treba zmožnost uporabe funkcije identifikacije zrakoplova z navzdolnjo povezavo v vsem zračnem prostoru enotnega evropskega neba, da bi zadostili potrebi po diskretnih oznakah SSR za opredelitev splošnega zračnega prometa, ki poteka v skladu s pravili instrumentalnega letenja.

(9) Zmanjšanje zahteve po dodeljevanju diskretnih oznak SSR pri uporabi funkcije identifikacije zrakoplova z navzdolnjo povezavo je bi bilo najbolje doseči z integriranim sistemom za obdelavo začetnih načrtov leta, ki identificira lete, upravičene do dodelitve dogovorjene razvidne oznake, in od izvajalcev navigacijskih služb zračnega prometa, ki upravičenim letom dodeljujejo dogovorjene razvidne oznake, ko je identifikacija z uporabo funkcije identifikacije zrakoplova z navzdolnjo povezavo uspešna.

(10) Funkcije identifikacije zrakoplova z navzdolnjo povezavo se lahko uporablja samo za dosego individualne identifikacije zrakoplova kjer izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa uporabljajo ustrezne nadzorne senzorje, funkcije sistema za obdelavo in razdeljevanje nadzornih podatkov, funkcijo sistema za obdelavo podatkov o letu, komunikacijska sredstva zrak–zemlja in zemlja–zemlja, funkcijo prikaza na ekranu kontrolorjev letov, ter omogočajo postopke in usposabljanja osebja.

(11) Stopnja, do katere lahko izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa dejansko uporabijo zmožnost uporabe funkcije identifikacije zrakoplova z navzdolnjo povezavo za zmanjšanje zahteve po dodeljevanju diskretnih oznak SSR, je odvisna od stopnje, do katere je zrakoplov opremljen s funkcijo identifikacije zrakoplova z navzdolnjo povezavo, od obsega, v katerem so proge, ki jih zrakoplov preleti, neprekinjeno pod nadzorom sistemov,

([1]) UL L 96, 31.3.2004, str. 26.
([2]) UL L 96, 31.3.2004, str. 1.

ki omogočajo to funkcijo, ter od nadrejene zahteve po zagotavljanju učinkovitega in varnega delovanja.

(12) Kontrolorji letov bi morali prejeti opozorila, kadar se več kot enemu zrakoplovu nenamerno dodeli ista oznaka SSR, da bi preprečili možnost napačne identifikacije zrakoplova.

(13) Enotna uporaba posebnih postopkov znotraj zračnega prostora enotnega evropskega neba je bistvena za doseganje interoperabilnosti in nemotenega delovanja.

(14) Države članice morajo vse spremembe zmogljivosti in storitev, ki so posledica izvajanja te uredbe, vključiti v evropski navigacijski načrt zračnega prometa ICAO, in sicer z običajnim postopkom predloga za spremembo.

(15) Ta uredba ne zajema vojaških operacij in usposabljanj, kakor je navedeno v členu 1(2) Uredbe (ES) št. 549/2004.

(16) Za ohranitev ali izboljšanje sedanjih ravni varnosti delovanja morajo države članice zagotoviti, da udeležene strani opravijo oceno varnosti, vključno s prepoznavanjem nevarnosti ter postopki v zvezi z oceno in ublažitvijo tveganja. Za usklajeno izvajanje teh postopkov v sistemih, ki jih zajema ta uredba, je treba določiti posebne varnostne zahteve za vse zahteve glede interoperabilnosti in učinkovitosti.

(17) V skladu z Uredbo (ES) št. 552/2004 morajo izvedbene določbe za interoperabilnost vsebovati opis posebnih postopkov za oceno skladnosti, na podlagi katerih se ocenjujeta skladnost ali primernost uporabe sestavnih delov in verifikacija sistemov.

(18) Če bi se službe zračnega prometa izvajale predvsem za zrakoplove, ki letijo v splošnem zračnem prometu pod vojaškim nadzorom, bi lahko omejitve pri naročanju preprečile skladnost s to uredbo.

(19) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za enotno evropsko nebo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina

Ta uredba določa zahteve za sisteme, ki prispevajo k zagotavljanju nadzornih podatkov, njihovih sestavnih delov in z njimi povezanih postopkov, da bi zagotovili jasno in stalno individualno identifikacijo zrakoplova znotraj evropske mreže zračnega prometa (EATMN).

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za nadzorno verigo, sestavljeno iz:

(a) nadzornih sistemov v zraku, njihovih sestavnih delov in pripadajočih postopkov;

(b) nadzornih sistemov na zemlji, njihovih sestavnih delov in pripadajočih postopkov;

(c) sistemov in postopkov za službe zračnega prometa, zlasti sistemov za obdelovanje podatkov o letih, sistemov za obdelovanje nadzornih podatkov in sistemov vmesnikov med človekom in strojem;

(d) komunikacijskih sistemov zemlja–zemlja in zrak–zemlja, njihovih sestavnih delov in z njimi povezanih postopkov, ki se uporabljajo za razdeljevanje nadzornih podatkov.

2. Ta uredba se uporablja za vse lete splošnega zračnega prometa v skladu s pravili instrumentalnega letenja v zračnem prostoru, opredeljenem v členu 1(3) Uredbe (ES) št. 551/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

Člen 3

Opredelitev pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 2 Uredbe (ES) št. 549/2004.

Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve:

1. „identifikacija zrakoplova“ pomeni skupino črk, številk ali kombinacijo obeh, enako ali po oznaki enako klicnemu znaku zrakoplova, ki se uporablja za komunikacijo zrak–zemlja in ki se uporablja za identifikacijo zrakoplova pri komunikaciji zemlja–zemlja služb zračnega prometa;

2. „oznaka SSR“ pomeni eno od 4 096 oznak identitete radarjev za sekundarni nadzor, ki jo lahko posredujejo sestavni deli nadzornih sistemov v zraku;

3. „diskretna oznaka SSR“ pomeni štirimestno številčno oznako identitete radarjev za sekundarni nadzor, pri kateri vsaj dve številki nista „00“;

4. „identifikacija zrakoplova z navzdolnjo povezavo“ pomeni identifikacijo zrakoplova, ki jo posredujejo sestavni deli nadzornih sistemov v zraku prek nadzornega sistema zrak–zemlja;

5. „razvidna oznaka“ pomeni individualno oznako SSR, določeno za posebne namene;

6. „prelet“ pomeni let, ki vstopi v opredeljeni zračni prostor iz sosednjega sektorja, ga prepotuje in iz njega izstopi v zunanji sosednji sektor;

([1]) UL L 96, 31.3.2004, str. 20.

7. „prihodni let“ pomeni let, ki vstopi v opredeljeni zračni prostor iz sosednjega sektorja, ga prepotuje in znotraj njega pristane v namembnem kraju;

8. „odhodni let“ pomeni let, ki izvira z letališča znotraj opredeljenega zračnega prostora, ta prostor prepotuje in pristane na letališču znotraj njega ali iz njega izstopi v zunanji sosednji sektor;

9. „operater“ pomeni osebo, organizacijo ali podjetje, ki je vključeno ali želi biti vključeno v obratovanje zrakoplova;

10. „seznam dodeljevanja oznak“ pomeni dokument, v katerem je podrobno določeno splošno razdeljevanje oznak SSR državam članicam in enotam službe zračnega prometa ter o katerem so se dogovorile države članice in je bil objavljen v navigacijskem načrtu zračnega prometa za evropsko regijo ICAO;

11. „kooperativna nadzorna veriga“ pomeni nadzorno verigo, ki za določitev nadzornih podatkov potrebuje sestavne dele tako na zemlji kot v zraku;

12. „integrirani sistem za obdelavo začetnih načrtov leta“(integrated initial flight plan processing system; v nadaljnjem besedilu „IFPS“) je sistem v okviru evropske mreže za upravljanje zračnega prometa (European Air Traffic Management Network), prek katerega je v zračnem prostoru, ki ga zajema ta uredba, zagotovljena centralizirana služba za obdelavo in razdelitev načrtov letov, ki opravlja sprejem, potrditev in razdelitev načrtov letov.

Člen 4

Zahteve glede učinkovitosti

1. Države članice, odgovorne za opravljanje služb zračnega prometa v zračnem prostoru, opredeljenem v Prilogi I, zagotovijo zmožnosti, ki omogoča uvedbo individualne identifikacije zrakoplova z uporabo identifikacije zrakoplova z navzdolnjo povezavo za:

(a) najmanj 50 % vseh preletov opredeljenega zračnega prostora posamezne države članice in

(b) najmanj 50 % skupnega števila vseh prihodnih in odhodnih letov znotraj opredeljenega zračnega prostora posamezne države članice.

2. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zagotovijo, da ima sodelovalna nadzorna veriga najpozneje 2. januarja 2020 potrebno zmožnost, ki ji omogoča uvedbo individualne identifikacije zrakoplova z uporabo identifikacije zrakoplova z navzdolnjo povezavo.

3. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa, ki želijo uvesti individualno identifikacijo zrakoplova z uporabo identifikacije zrakoplova z navzdolnjo povezavo, zagotovijo, da so upoštevane zahteve iz Priloge II.

4. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa, ki želijo uvesti individualno identifikacijo zrakoplova z uporabo diskretnih oznak SSR zunaj zračnega prostora iz Priloge I, zagotovijo, da so upoštevane zahteve iz Priloge III.

5. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zagotovijo, da:

(a) se sistemi iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) uporabljajo v skladu s potrebami po podpori zahtev iz odstavkov 3 in 4 tega člena;

(b) se sistemi iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) ali postopki uporabljajo v skladu s potrebami po informiranju kontrolorjev o primerih nenamerno podvojenih dodelitev oznak SSR.

6. Države članice zagotovijo, da:

(a) se prostornine zračnega prometa prijavijo centralizirani službi za obdelavo in razdelitev načrtov letov iz točke (1) Priloge II v podporo zahtevam iz odstavkov 1 in 2 tega člena in točke (b) tega odstavka;

(b) integrirani sistem za obdelavo začetnih načrtov leta vsem zadevnim izvajalcem navigacijskih služb zračnega prometa sporoči lete, ki so upravičeni do uporabe razvidne oznake iz točke c;

(c) se vse države članice sporazumejo o enotni razvidni oznaki, ki je usklajena z evropskimi tretjimi državami in se dodeli le zrakoplovom, pri katerih individualna identifikacija zrakoplova poteka z uporabo identifikacije zrakoplova z navzdolnjo povezavo.

Člen 5

Varnostne zahteve

1. Države članice zagotovijo, da je pred vsako spremembo obstoječih sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) ali pred uvedbo novih sistemov opravljena ocena varnosti, vključno s prepoznavanjem nevarnosti ter oceno in zmanjšanjem tveganja, ki jo opravijo udeležene strani.

2. Pri oceni varnosti iz odstavka 1 se upoštevajo najmanj zahteve iz Priloge IV.

Člen 6

Skladnost ali primernost za uporabo sestavnih delov

Pred izdajo ES-izjave o skladnosti ali primernosti za uporabo sestavnih delov iz člena 5 Uredbe (ES) št. 552/2004 proizvajalci sestavnih delov sistemov iz člena 2(1) te uredbe ali njihovi pooblaščeni zastopniki s sedežem v Uniji ocenijo skladnost ali primernost za uporabo teh sestavnih delov v skladu z zahtevami iz Priloge V.

Vendar pa se postopki certificiranja, ki so v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta [1] štejejo za sprejemljive postopke pri ugotavljanju skladnosti teh sestavnih delov, če dokazujejo izpolnjevanje skladnosti z veljavnimi zahtevami te uredbe glede učinkovitosti in varnosti.

Člen 7

Verifikacija sistemov

1. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa, ki lahko dokažejo ali so dokazali, da izpolnjujejo pogoje iz Priloge VIII, opravijo verifikacijo sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) v skladu z zahtevami iz dela A Priloge VII.

2. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa, ki ne morejo dokazati, da izpolnjujejo pogoje iz Priloge VI, s priglašenim organom sklenejo podizvajalsko pogodbo o verifikaciji sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1). Verifikacija se izvaja v skladu z zahtevami iz dela B Priloge VII.

3. Postopki certificiranja v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 veljajo za sprejemljive postopke za verifikacijo sistemov, če dokazujejo izpolnjevanje zahtev te uredbe glede učinkovitosti in varnosti.

Člen 8

Dodatne zahteve za izvajalce navigacijskih služb zračnega prometa

1. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zagotovijo, da je vse zadevno osebje ustrezno seznanjeno z zahtevami te uredbe in da je ustrezno usposobljeno za svoje delovne naloge.

2. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa:

(a) razvijajo in vzdržujejo priročnike obratovanja, ki vsebujejo potrebna navodila in informacije, in s tem zagotovijo, da vso zadevno osebje uporablja to uredbo;

(b) zagotovijo, da so priročniki iz točke (a) dostopni in se posodabljajo ter da se njihova posodobitev in razdelitev izvajata v skladu z načeli ustreznega upravljanja kakovosti in razvrstitve dokumentacije;

(c) zagotovijo, da so delovne metode in postopki obratovanja skladni s to uredbo.

Člen 9

Dodatne zahteve za operaterje

1. Operaterji sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je osebje, ki upravlja in vzdržuje opremo za nadzor, seznanjeno z zadevnimi določbami te uredbe, ustrezno usposobljeno za svoje delovne naloge in da so navodila za uporabo opreme na voljo v pilotski kabini.

2. Operaterji sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je na krovu na voljo identifikacija zrakoplova z navzdolnjo povezavo, kadar je to operativno zahtevano v členu 4(1) in (2).

3. Operaterji zagotovijo, da je nastavitev identifikacije zrakoplova z navzdolnjo povezavo iz odstavka 4 v skladu s točko 7 „identifikacija zrakoplova“ načrta leta iz točke 2 priloge k Uredbi Komisije (ES) št. 1033/2006 [2].

4. Operaterji zrakoplovov, ki imajo zmožnost zamenjave identifikacije zrakoplova z navzdolnjo povezavo iz odstavka 2, ko je zrakoplov v zraku, zagotovijo, da se identifikacija zrakoplova z navzdolnjo povezavo ne spremeni med letom, razen če to zahteva izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa.

Člen 10

Dodatne zahteve za države članice

Države članice zagotovijo skladnosti s to uredbo, vključno z objavo pomembnih informacij v nacionalnih zbornikih letalskih informacij.

Člen 11

Izjeme

1. V posebnem primeru dostopov, v katerih storitve zračnega prometa opravljajo vojaške enote ali ki so pod vojaškim nadzorom, in kadar omejitve pri naročanju preprečujejo skladnost s členom 4(2), države članice Komisiji najpozneje 31. decembra 2017 sporočijo datum skladnosti z identifikacijo zrakoplova z navzdolnjo povezavo, ki ne sme biti poznejši od 2. januarja 2025.

2. Po posvetovanju z upraviteljem omrežja in najpozneje 31. decembra 2018 lahko Komisija pregleda izjeme, sporočene na podlagi odstavka 1, ki bi lahko znatno vplivale na EATMN.

Člen 12

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 9. februarja 2012.

[1] UL L 79, 19.3.2008, str. 1.

[2] UL L 186, 7.7.2006, p. 46.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 22. novembra 2011

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA I

Zračni prostor iz člena 4(1) in 4(4)

Zračni prostor iz člena 4(1) in 4(4) obsega naslednja letalska informacijska področja (*Flight Information Regions* – FIR) in zgornja letalska informacijska področja (*Upper Flight Information Regions* – UIR):

1) Dunaj FIR;

2) Praga FIR;

3) Bruselj FIR/UIR;

4) Bordeaux, Brest, Marseille, Pariz in Reims FIR ter Francija UIR;

5) Bremen, Langen in München FIR ter Hannover in Ren UIR;

6) Athinai FIR in Hellas UIR;

7) Budimpešta FIR;

8) Brindisi FIR/UIR, Milano FIR/UIR in Rim FIR/UIR;

9) Amsterdam FIR;

10) Bukarešta FIR.

PRILOGA II

Zahteve glede učinkovitosti iz člena 4(3)

1. Kadar je individualna identifikacija zrakoplova dosežena z identifikacijo zrakoplova z navzdolnjo povezavo, se prostornine zračnega prostora prijavijo centralizirani službi za obdelavo in razdelitev načrtov letov za vnos v integrirani sistem za obdelavo začetnih načrtov leta.

2. Razen kadar so izpolnjeni pogoji iz točke (3), se razvidna oznaka določena v skladu s točko (c) člena 4(6) dodeli odhodnemu zrakoplovu ali zrakoplovu, za katerega je v skladu z odstavkom 6 potrebna sprememba oznake, kadar:

   (a) je identifikacija zrakoplova z navzdolnjo povezavo enaka ustreznemu vnosu v načrtu leta za zadevni zrakoplov;

   (b) je integrirani sistem za obdelavo začetnih načrtov leta sporočil, da je zrakoplov upravičen do dodelitve razvidne oznake.

3. Razvidna oznaka se zrakoplovu iz točke 2 ne dodeli, če:

   (a) je izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa zaradi nenačrtovanega izpada senzorja za nadzor na tleh uvedel ukrepe ob nepredvidljivih dogodkih, v skladu s katerimi je treba zrakoplovu dodeliti diskretne oznake SSR, ali

   (b) morajo izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa v skladu z izrednimi vojaškimi ukrepi ob nepredvidljivih dogodkih dodeliti zrakoplovu diskretne oznake SSR ali

   (c) obstaja zrakoplov, ki je upravičen do dodelitve razvidne oznake določene v skladu s točko (c) iz člena 4(6), ali je zrakoplov preusmerjen izven prostornine zračnega prostora iz točke (1).

4. Zrakoplovom, ki jim ni dodeljena razvidna oznaka določena v skladu s točko (c) člena 4(6), se dodeli oznaka SSR, ki je v skladu s seznamom dodeljevanja oznak, o katerem so se dogovorile države članice in ki je usklajen z evropskimi tretjimi državami.

5. Kadar je bila zrakoplovu dodeljena oznaka SSR, se ob prvi priložnosti opravi pregled, da se potrdi, da je oznaka SSR, ki jo je določil pilot, enaka oznaki, ki je bila dodeljena letu.

6. Oznake SSR, dodeljene zrakoplovom, ki jih predajo izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa v sosednjih državah, se samodejno pregledajo, da se ugotovi, če se lahko dodelitve obdržijo v skladu s seznamom dodeljevanja oznak, o katerem so se dogovorile države članice in ki je usklajen z evropskimi tretjimi državami.

7. S sosednjimi izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa, ki izvajajo individualno identifikacijo zrakoplova z uporabo diskretnih oznak SSR, se sklenejo formalni sporazumi z najmanj naslednjo vsebino:

   (a) obveznost sosednjih izvajalcev navigacijskih služb zračnega prometa predajo zrakoplovi s potrjenimi diskretnimi oznakami SSR, dodeljenimi v skladu s seznamom dodeljevanja oznak, o katerem so se dogovorile države članice in ki je usklajen z evropskimi tretjimi državami;

   (b) obveznost obveščanja sprejemnih enot o vseh opaženih nepravilnostih pri delovanju sestavnih delov nadzornih sistemov v zraku.

PRILOGA III

Zahteve glede učinkovitosti iz člena 4(4)

Individualni sistemi, uporabljeni za dodeljevanje oznak SSR, imajo naslednje funkcionalne zmožnosti:

(a) oznake SSR se samodejno dodeljujejo zrakoplovom v skladu s seznamom dodeljevanja oznak, o katerem so se dogovorile države članice in ki je usklajen z evropskimi tretjimi državami;

(b) oznake SSR, dodeljene zrakoplovom, ki jih predajo izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa v sosednjih državah, se pregledajo, da se ugotovi, če se lahko dodelitve obdržijo v skladu s seznamom dodeljevanja oznak, o katerem so se dogovorile države članice in ki je usklajen z evropskimi tretjimi državami;

(c) oznake SSR so razvrščene v različne kategorije, da se omogoči diferencirano dodeljevanje oznak;

(d) oznake SSR iz različnih kategorij iz točke (c) se dodelijo v skladu s smermi letov;

(e) ista oznaka SSR se večkratno sočasno dodeli letom, ki potekajo v brezkonfliktnih smereh.

PRILOGA IV

Zahteve iz člena 5

1. Zahteve glede učinkovitosti iz člena 4(3), 4(4), 4(5)(b) in 4(6).

2. Dodatne zahteve iz člena 9(1), (2), (3) in (4).

PRILOGA V

Zahteve glede ocene skladnosti ali primernosti za uporabo sestavnih delov iz člena 6

1. Dejavnosti potrjevanja skladnosti dokazujejo skladnost ali primernost za uporabo sestavnih delov z veljavnimi zahtevami te uredbe ali njihovo primernost za uporabo, kadar ti sestavni deli delujejo v preskusnem okolju.

2. Proizvajalec upravlja dejavnosti ocenjevanja skladnosti, še zlasti pa:

   (a) določi primerno preskusno okolje;

   (b) preveri, ali program preskušanja opisuje sestavne dele v preskusnem okolju;

   (c) preveri, ali program preskušanja izpolnjuje vse veljavne zahteve;

   (d) zagotovi usklajenost in kakovost tehnične dokumentacije in programa preskušanja;

   (e) načrtuje organizacijo preskusa, osebje, namestitev in konfiguracijo preskusne platforme;

   (f) izvaja preglede in preskuse, v skladu s programom preskušanja;

   (g) napiše poročilo, v katerem predstavi rezultate pregledov in preskusov.

3. Proizvajalec zagotovi, da sestavni deli iz člena 6, vključeni v preskusno okolje, izpolnjujejo veljavne zahteve te uredbe.

4. Po zadovoljivo končanem potrjevanju skladnosti ali primernosti za uporabo proizvajalec v okviru svoje pristojnosti sestavi ES-izjavo o skladnosti ali primernosti za uporabo sestavnih delov in v njej podrobno opredeli veljavne zahteve te uredbe, ki jih izpolnjujejo sestavni deli, ter s tem povezane pogoje uporabe v skladu s točko 3 Priloge III k Uredbi (ES) št. 552/2004.

PRILOGA VI

Pogoji iz člena 7(1) in 7(2)

1. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora oblikovati metode poročanja znotraj organizacije, ki zagotavljajo in dokazujejo nepristranskost in neodvisnost ocene v zvezi z dejavnostmi verifikacije.

2. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora zagotoviti, da osebje, ki opravlja postopke verifikacije, izvaja preglede z najvišjo možno stopnjo strokovne neoporečnosti in tehnične usposobljenosti ter da ni pod pritiskom in ne prejema spodbud, zlasti finančnih, ki bi lahko vplivale na presojo ali rezultate pregledov, predvsem od oseb ali skupin, na katere vplivajo rezultati pregledov.

3. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora zagotoviti, da ima osebje, ki je vključeno v postopke verifikacije, dostop do opreme, ki omogoča ustrezno opravljanje zahtevanih pregledov.

4. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora zagotoviti, da je osebje, ki je vključeno v postopke verifikacije, dobro tehnično in poklicno usposobljeno ter ima zadostno znanje o zahtevah verifikacij, ki jih mora opraviti, ustrezne izkušnje s takimi postopki ter sposobnost sestavljanja izjav, evidenc in poročil, ki dokazujejo, da je bila verifikacija opravljena.

5. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora zagotoviti, da je osebje, ki je vključeno v postopke verifikacije, sposobno preglede opravljati nepristransko. Plačilo osebja ne sme biti odvisno od števila opravljenih pregledov ali rezultatov takšnih pregledov.

PRILOGA VII

DEL A

Zahteve za verifikacijo sistemov iz člena 7(1)

1. Verifikacija sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) dokazuje skladnost teh sistemov z zahtevami te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti in varnosti v ocenjevalnem okolju, ki izraža okvir delovanja teh sistemov.

2. Verifikacija sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) se izvaja v skladu z ustreznimi in priznanimi postopki preskušanja.

3. Preskusna orodja, ki se uporabljajo za verifikacijo sistemov, imajo ustrezne funkcije.

4. Z verifikacijo sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) se pridobijo deli tehničnega spisa, ki je zahtevan v točki (3) Priloge IV k Uredbi (ES) št. 552/2004, vključno z naslednjima deloma:

   (a) opisom izvajanja;

   (b) poročilom o pregledih in preskusih, ki so bili opravljeni pred začetkom delovanja sistema.

5. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa vodi dejavnosti verifikacije in zlasti:

   (a) določi ustrezno delovno in tehnično ocenjevalno okolje, ki izraža operativni okvir;

   (b) preveri, ali je v programu preskušanja opisana vključitev sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) v delovno in tehnično ocenjevalno okolje;

   (c) preveri, ali program preskušanja izpolnjuje vse veljavne zahteve te uredbe glede, učinkovitosti in varnosti;

   (d) zagotovi usklajenost in kakovost tehnične dokumentacije in programa preskušanja;

   (e) načrtuje organizacijo preskušanja, osebje, namestitev in konfiguracijo preskusne platforme;

   (f) izvaja preglede in preskuse, kot je opredeljeno v programu preskušanja;

   (g) napiše poročilo, v katerem predstavi rezultate pregledov in preskusov.

6. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa zagotovi, da sistemi iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1), ki delujejo v delovnem ocenjevalnem okolju, izpolnjujejo zahteve te uredbe glede učinkovitosti in varnosti.

7. Po uspešno končanem potrjevanju skladnosti izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa sestavijo ES-izjavo o verifikaciji sistemov in jo predložijo nacionalnemu nadzornemu organu skupaj s tehničnim spisom, kot je zahtevano v členu 6 Uredbe (ES) št. 552/2004.

DEL B

Zahteve za verifikacijo sistemov iz člena 7(2)

1. Verifikacija sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) dokazuje skladnost teh sistemov z zahtevami te uredbe glede učinkovitosti in varnosti iz te uredbe v ocenjevalnem okolju, ki izraža okvir delovanja teh sistemov.

2. Verifikacija sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) se izvaja v skladu z ustreznimi in priznanimi postopki preskušanja.

3. Preskusna orodja, ki se uporabljajo za verifikacijo sistemov iz, točk (b), (c) in (d) člena 2(1) imajo ustrezne funkcije.

4. Z verifikacijo sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) se pridobijo deli tehničnega spisa, ki je zahtevan v točki 3 Priloge IV k Uredbi (ES) št. 552/2004, vključno z naslednjima deloma:

   (a) opisom izvajanja;

   (b) poročilom o pregledih in preskusih, ki so bili opravljeni pred začetkom delovanja sistema.

5. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa določi ustrezno delovno in tehnično ocenjevalno okolje, ki posnema delovno okolje, dejavnosti verifikacije pa zanj opravi priglašeni organ.

6. Priglašeni organ vodi dejavnosti verifikacije in zlasti:

   (a) preveri, ali je v programu preskušanja opisana vključitev sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) v delovno in tehnično ocenjevalno okolje;

   (b) preveri, ali program preskušanja izpolnjuje vse veljavne zahteve te uredbe glede učinkovitosti in varnosti;

   (c) zagotovi usklajenost in kakovost tehnične dokumentacije in programa preskušanja;

   (d) načrtuje organizacijo preskušanja, osebje, namestitev in konfiguracijo preskusne platforme;

   (e) izvaja preglede in preskuse, v skladu s programom preskušanja;

   (f) napiše poročilo, v katerem predstavi rezultate pregledov in preskusov.

7. Priglašeni organ zagotovi, da sistemi iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1), ki delujejo v delovnem ocenjevalnem okolju, izpolnjujejo zahteve te uredbe glede učinkovitosti in varnosti.

8. Po uspešni izpolnitvi nalog verifikacije priglašeni organ sestavi potrdilo o skladnosti v zvezi z nalogami, ki jih je opravil.

9. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa sestavi ES-izjavo o verifikaciji sistema in jo predloži nacionalnemu nadzornemu organu skupaj s tehničnim spisom, kot je zahtevano v členu 6 Uredbe (ES) št. 552/2004.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1207/2011

z dne 22. novembra 2011

o določitvi zahtev glede učinkovitosti in interoperabilnosti nadzora za enotno evropsko nebo

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 552/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o interoperabilnosti evropske mreže za upravljanje zračnega prometa (uredba o interoperabilnosti) ([1]) in zlasti člena 3(5) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Komisija je v skladu s členom 8(1) Uredbe (ES) št. 549/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o določitvi okvira za oblikovanje enotnega evropskega neba (okvirna uredba) ([2]) pooblastila organizacijo Eurocontrol, da razvije zahteve glede učinkovitosti in interoperabilnosti nadzora v evropski mreži za upravljanje zračnega prometa (v nadaljnjem besedilu: EATMN). Ta uredba temelji na poročilu o pooblastilu z dne 9. julija 2010.

(2) Nemoteno delovanje je odvisno od izpolnjevanja najmanjših zahtev glede razdvajanja zrakoplovov, ki letijo v zračenem prostoru enotnega evropskega neba.

(3) Za zagotovitev interoperabilnosti je treba pri izmenjavi nadzornih podatkov med sistemi upoštevati skupna načela. Poleg tega je treba opredeliti najmanjše zahteve glede zmogljivosti in učinkovitosti, ki jih morajo izpolnjevati sestavni deli nadzornih sistemov v zraku.

(4) Zmogljivosti tistih sestavnih delov nadzornih sistemov, ki so v zraku, morajo izvajalcem navigacijskih služb zračnega prometa omogočati izbiro najprimernejših načinov nadzora na zemlji za posamezna okolja.

(5) Izvajanje te uredbe ne sme posegati v razvijanje drugih nadzornih aplikacij in tehnologij, ki prinašajo koristi v posebnih okoljih.

(6) Operaterji potrebujejo pravočasno predhodno obvestilo, da nove zrakoplove in obstoječe flote opremijo z novimi zmogljivostmi. To je treba upoštevati pri določanju datumov za obvezno opremljanje.

(7) Opredeliti je treba merila za možne izjeme, ki temeljijo zlasti na ekonomskih ali nujnih tehničnih razlogih, da se upravljavcem omogoči, da izjemoma posebnih tipov zrakoplovov ne opremijo z nekaterimi od zahtevanih zmogljivosti. Prav tako je treba vzpostaviti ustrezne postopke, ki bodo omogočili Komisiji sprejemanje odločitev v zvezi s tem.

(8) 24-bitni naslov zrakoplova ICAO je treba dodeliti in upravljati v skladu z zahtevami Mednarodne organizacije civilnega letalstva (v nadaljnjem besedilu: ICAO), da bi se zagotovila interoperabilnost sistemov za nadzor v zraku in na zemlji.

(9) Podlaga, ki so jo ustvarili letalski operaterji z izvajanjem zmogljivosti ADS-B „Out“, bo omogočila razvoj aplikacij na zemlji in olajšala tudi razvoj prihodnjih aplikacij v zraku.

(10) Sistemi EATMN morajo podpirati uvajanje naprednih, dogovorjenih in veljavnih obratovalnih konceptov za vse faze leta, zlasti kot je predvideno v osrednjem načrtu ATM za razvoj nove generacije evropskega sistema upravljanja zračnega prometa (SESAR).

(11) Učinkovitost sistemov in njihovih sestavnih delov v okviru te uredbe je treba redno ocenjevati, ob upoštevanju lokalnega okolja, v katerem delujejo.

(12) Enotna uporaba posebnih postopkov znotraj zračnega prostora enotnega evropskega neba je bistvena za doseganje interoperabilnosti in nemotenega delovanja.

(13) Spekter, ki ga uporabljajo nadzorni sistemi, je treba zaščiti, da se preprečijo škodljive motnje. Države članice morajo v zvezi s tem sprejeti potrebne ukrepe.

([1]) UL L 96, 31.3.2004, str. 26.
([2]) UL L 96, 31.3.2004, str. 1.

(14) Ta uredba ne zajema vojaških operacij in usposabljanj, kot je navedeno v členu 1(2) Uredbe (ES) št. 549/2004.

(15) Za ohranitev ali izboljšanje sedanjih ravni varnosti delovanja morajo države članice zagotoviti, da udeležene strani opravijo oceno varnosti, vključno s prepoznavanjem nevarnosti ter postopki v zvezi z oceno in ublažitvijo tveganja. Za usklajeno izvajanje teh postopkov v sistemih, ki jih zajema ta uredba, je treba določiti posebne varnostne zahteve za vse zahteve glede interoperabilnosti in učinkovitosti.

(16) V skladu z Uredbo (ES) št. 552/2004 morajo izvedbene določbe za interoperabilnost vsebovati opis posebnih postopkov za ugotavljanje skladnosti, s katerimi se ugotavlja skladnost ali primernost uporabe sestavnih delov, in verifikacije sistemov.

(17) Če bi se službe zračnega prometa izvajale predvsem za zrakoplove, ki letijo v splošnem zračnem prometu pod vojaškim nadzorom, bi lahko omejitve pri naročanju preprečile skladnost s to uredbo.

(18) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za enotno evropsko nebo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Vsebina

Ta uredba določa zahteve za sisteme, ki prispevajo k zagotavljanju nadzornih podatkov, njihove sestavne dele in pripadajoče postopke, da bi se zagotovilo usklajeno delovanje, interoperabilnost in učinkovitost teh sistemov v okviru evropske mreže za upravljanje zračnega prometa (EATMN) ter za namen civilno-vojaške koordinacije.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za nadzorno verigo, sestavljeno iz:

(a) nadzornih sistemov v zraku, njihovih sestavnih delov in pripadajočih postopkov;

(b) nadzornih sistemov na zemlji, njihovih sestavnih delov in pripadajočih postopkov;

(c) sistemov za obdelavo nadzornih podatkov, njihovih sestavnih delov in pripadajočih postopkov;

(d) komunikacijskih sistemov zemlja–zemlja, ki se uporabljajo za razširjanje nadzornih podatkov, njihovih sestavnih delov in pripadajočih postopkov.

2. Ta uredba se uporablja za vse lete splošnega zračnega prometa v skladu s pravili instrumentalnega letenja v zračnem prostoru, določenem v členu 1(3) Uredbe (ES) št. 551/2004 Evropskega parlamenta in Sveta [1], razen člena 7(3) in (4), ki se uporablja za vse lete splošnega zračnega prometa.

3. Ta uredba se uporablja za izvajalce služb zračnega prometa, ki opravljajo storitve kontrole zračnega prometa na podlagi nadzornih podatkov, ter za izvajalce komunikacijskih, navigacijskih in nadzornih storitev, ki upravljajo sisteme iz odstavka 1.

Člen 3

Opredelitve pojmov

Za namene te uredbe se uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 2 Uredbe (ES) št. 549/2004.

Uporabljajo pa se tudi naslednje opredelitve pojmov:

1. „nadzorni podatki“ pomeni katere koli podatke, časovno ožigosane ali ne, v nadzornem sistemu, ki se nanašajo na:

   (a) 2D-položaj zrakoplova;

   (b) navpični položaj zrakoplova;

   (c) lego zrakoplova;

   (d) identiteto zrakoplova;

   (e) 24-bitni naslov zrakoplova ICAO;

   (f) cilj zrakoplova;

   (g) hitrost zrakoplova;

   (h) pospeševanje zrakoplova;

2. „operater“ pomeni osebo, organizacijo ali podjetje, ki je vključeno ali želi biti vključeno v obratovanje zrakoplova;

[1] UL L 96, 31.3.2004, str. 20.

3. „ADS-B“ pomeni samodejni odvisni nadzor – difuzijo, tj. tehniko nadzora, s katero zrakoplov prek podatkovne zveze samodejno zagotavlja podatke, pridobljene s pomočjo navigacije na letalu in sistemov za določanje položaja;

4. „ADS-B Out“ pomeni zagotavljanje nadzornih podatkov ADS-B z oddajanjem signalov z zrakoplova;

5. „škodljive motnje“ pomeni motnje, ki preprečujejo izpolnjevanje zahtev glede učinkovitosti;

6. „nadzorna veriga“ pomeni sistem, sestavljen iz skupine naprav v zraku in na zemlji, ki se uporabljajo za določanje ustreznih nadzornih podatkov zrakoplova, vključno s sistemom za obdelavo nadzornih podatkov, če se uporablja;

7. „kooperativna nadzorna veriga“ pomeni nadzorno verigo, ki za določitev nadzornih podatkov potrebuje sestavne dele tako na zemlji kot v zraku;

8. „sistem za obdelavo nadzornih podatkov“ pomeni sistem, ki obdeluje vse prejete nadzorne podatke za izvedbo najboljše ocene nadzornih podatkov zadevnega zrakoplova;

9. „identifikacija zrakoplova“ pomeni skupino črk, številk ali kombinacijo obeh, ki je enaka ali po oznaki enaka klicnemu znaku zrakoplova in ki se uporablja za komunikacijo zrak–zemlja ter za identifikacijo zrakoplova pri komunikaciji služb zračnega prometa zemlja–zemlja;

10. „državni zrakoplov“ pomeni vsak zrakoplov, ki se uporablja za namene vojske, carine in policije;

11. „državni zrakoplov, namenjen za prevoz,“ pomeni državni zrakoplov z nepremičnimi krili, ki je namenjen za prevoz ljudi in/ali tovora;

12. „ekstrapolirati“ pomeni načrtovati, predvideti ali razširiti znane podatke na podlagi vrednosti v že opazovanem časovnem intervalu;

13. „predviden“ pomeni ekstrapoliran za obdobje, daljše od obdobja za posodobitev nadzornih sistemov na zemlji;

14. „čas uporabnosti“ pomeni čas, za katerega je bil podatek v nadzorni verigi izmerjen, ali čas, za katerega je bil podatek v nadzorni verigi izračunan;

15. „točnost“ pomeni stopnjo skladnosti dane vrednosti podatka z njegovo dejansko vrednostjo v času, ko podatek izstopi iz nadzorne verige;

16. „razpoložljivost“ pomeni stopnjo, do katere je sistem ali sestavni del delujoč in dostopen za uporabo;

17. „integriteta“ pomeni stopnjo neodkrite (na ravni sistema) neskladnosti vhodne vrednosti podatka z njegovo izhodno vrednostjo;

18. „kontinuiteta“ pomeni verjetnost, da bo sistem deloval brez nepredvidene prekinitve, če bo sistem na voljo ob začetku nameravane operacije;

19. „pravočasnost“ pomeni razliko med časom izhoda podatka in časom njegove uporabnosti.

Člen 4

Zahteve glede učinkovitosti

1. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zagotovijo nemoteno delovanje v zračnem prostoru v njihovi pristojnosti in na meji s sosednjimi zračnimi prostori, tako da zagotovijo ustrezne minimalne zahteve za razdvajanje zrakoplova.

2. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zagotovijo, da so sistemi iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) ustrezno razviti, tako da podpirajo minimalno razdvajanje v skladu z odstavkom 1.

3. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zagotovijo, da je rezultat nadzorne verige iz člena 2(1) v skladu z zahtevami glede učinkovitosti iz Priloge I, pod pogojem, da so uporabljene funkcije sestavnega dela na zrakoplovu v skladu z zahtevami iz Priloge II.

4. Če izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa ugotovi, da letalska elektronika določenega zrakoplova ne deluje pravilno, obvesti operaterja leta o odstopanju od zahtev glede učinkovitosti. Operater pred naslednjim letom razišče zadevo in izvede potrebna popravila v skladu z običajnimi vzdrževalnimi in korektivnimi postopki za zrakoplov in njegovo elektroniko.

Člen 5

Zahteve glede interoperabilnosti

1. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zagotovijo, da so vsi nadzorni podatki, preneseni z njihovih sistemov iz točk (b) in (c) člena 2(1) na druge izvajalce navigacijskih služb zračnega prometa, v skladu z zahtevami iz Priloge III.

2. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa pri prenašanju nadzornih podatkov z njihovih sistemov iz točk (b) in (c) člena 2(1) na druge izvajalce navigacijskih služb zračnega prometa sklenejo z njimi formalne dogovore za izmenjavo podatkov v skladu z zahtevami iz Priloge IV.

3. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zagotovijo, da ima kooperativna nadzorna veriga najpozneje do 2. januarja 2020 potrebno zmogljivost, ki jim omogoča uvedbo individualne identifikacije zrakoplova z uporabo identifikacije zrakoplova z navzdolnjo povezavo, ki jo omogoča zrakoplov, opremljen v skladu s Prilogo II.

4. Operaterji zagotovijo:

(a) da so zrakoplovi, ki opravljajo lete iz člena 2(2) z individualnim spričevalom o plovnosti, ki je bilo prvič izdano 8. januarja 2015 ali pozneje, opremljeni s sekundarnimi nadzornimi radarskimi odzivniki z zmogljivostmi iz dela A Priloge II;

(b) da so zrakoplovi, katerih največja certificirana vzletna masa presega 5 700 kg ali katerih največja hitrost letenja presega 250 vozlov, ki opravljajo lete iz člena 2(2) z individualnim spričevalom o plovnosti, ki je bilo prvič izdano 8. januarja 2015 ali pozneje, opremljeni s sekundarnimi nadzornimi radarskimi odzivniki, ki imajo poleg zmogljivosti iz dela A Priloge II tudi zmogljivosti iz dela B navedene priloge;

(c) da so zrakoplovi z nepremičnimi krili, katerih največja certificirana vzletna masa presega 5 700 kg ali katerih največja hitrost letenja presega 250 vozlov, ki opravljajo lete iz člena 2(2) z individualnim spričevalom o plovnosti, ki je bilo prvič izdano 8. januarja 2015 ali pozneje, opremljeni s sekundarnimi nadzornimi radarskimi odzivniki, ki imajo poleg zmogljivosti iz dela A Priloge II tudi zmogljivosti iz dela C navedene priloge.

5. Operaterji najpozneje do 7. decembra 2017 zagotovijo:

(a) da so zrakoplovi, ki opravljajo lete iz člena 2(2) z individualnim spričevalom o plovnosti, ki je bilo prvič izdano pred 8. januarjem 2015, opremljeni s sekundarnimi nadzornimi radarskimi odzivniki z zmogljivostmi iz dela A Priloge II;

(b) da so zrakoplovi, katerih največja certificirana vzletna masa presega 5 700 kg ali katerih največja hitrost letenja presega 250 vozlov, ki opravljajo lete iz člena 2(2) z individualnim spričevalom o plovnosti, ki je bilo prvič izdano pred 8. januarjem 2015, opremljeni s sekundarnimi nadzornimi radarskimi odzivniki, ki imajo poleg zmogljivosti iz dela A Priloge II tudi zmogljivosti iz dela B navedene priloge;

(c) da so zrakoplovi z nepremičnimi krili, katerih največja certificirana vzletna masa presega 5 700 kg ali katerih največja hitrost letenja presega 250 vozlov, ki opravljajo lete iz člena 2(2) z individualnim spričevalom o plovnosti, ki je bilo prvič izdano pred 8. januarjem 2015, opremljeni s sekundarnimi nadzornimi radarskimi odzivniki, ki imajo poleg zmogljivosti iz dela A Priloge II tudi zmogljivosti iz dela C navedene priloge.

6. Operaterji zagotovijo, da zrakoplovi, opremljeni v skladu z odstavkoma 4 in 5 ter katerih največja certificirana vzletna masa presega 5 700 kg ali katerih največja hitrost letenja presega 250 vozlov, opravljajo lete z uporabo več anten, kot je določeno v odstavku 3.1.2.10.4 Priloge 10 k Čikaški konvenciji, Zvezek IV, četrta izdaja, vključno z vsemi spremembami do št. 85.

7. Države članice lahko uvedejo zahteve za prevoz v skladu s točko (b) odstavka 4 in točko (b) odstavka 5 za vse zrakoplove, ki opravljajo lete iz člena 2(2) na območjih, na katerih nadzorne storitve opravljajo izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa z uporabo nadzornih podatkov iz dela B Priloge II.

8. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zagotovijo, da najučinkoviteje razvijejo sisteme iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1), preden jih dajo v uporabo, in sicer ob upoštevanju lokalnih izvajalskih okolij, omejitev in potreb ter zmogljivosti uporabnikov zračnega prostora.

Člen 6

Zaščita spektra

1. Države članice najpozneje do 5. februarja 2015 zagotovijo, da sekundarni nadzorni radarski odzivnik na katerem koli zrakoplovu, ki leti nad državo članico, ni podvržen pretiranemu spraševanju, ki se prenaša prek nadzornih spraševalnikov na zemlji, ki so pri sprejemanju ali nesprejemanju odzivov dovolj močni, da presegajo najmanjši prag prejemnika sekundarnega nadzornega radarskega odzivnika.

2. Za namen odstavka 1 vsota takih spraševanj ne sme povzročiti, da bi sekundarni nadzorni radarski odzivnik presegel hitrost odziva na sekundo, razen nezahtevanih sporočil iz odstavka 3.1.1.7.9.1 za odzive Mode A/C in odstavka 3.1.2.10.3.7.3 za odzive Mode S Priloge 10 k Čikaški konvenciji, Zvezek IV, četrta izdaja.

3. Države članice najpozneje do 5. februarja 2015 zagotovijo, da uporaba oddajnika na zemlji v državi članici ne povzroči škodljivih motenj na drugih nadzornih sistemih.

4. V primeru nesoglasja med državami članicami v zvezi z ukrepi iz odstavkov 1 in 3 zadevne države članice posredujejo zadevo v obravnavo Komisiji.

Člen 7

Pripadajoči postopki

1. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa ocenijo raven učinkovitosti nadzorne verige na zemlji, preden jo dajo v uporabo ter redno med njeno uporabo, v skladu z zahtevami iz Priloge V.

2. Operaterji zagotovijo, da se pregledi izvajajo najmanj vsaki dve leti ter kadar koli je ugotovljena nepravilnost na določenem zrakoplovu, tako da se podatki iz točke 3 dela A Priloge II, točke 3 dela B Priloge II in točke 2 dela C Priloge II, če se uporabljajo, ustrezno prenašajo prek sekundarnih nadzornih radarskih odzivnikov, nameščenih na zrakoplovu. Če kateri koli podatki niso bili ustrezno preneseni, operater pred naslednjim letom razišče zadevo in izvede potrebna popravila v skladu z običajnimi vzdrževalnimi in korektivnimi postopki za zrakoplov in njegovo elektroniko.

3. Države članice zagotovijo, da je dodelitev 24-bitnega naslova zrakoplovu ICAO, opremljenem z odzivnikom Mode S, v skladu s poglavjem 9 in dodatkom Priloge 10 k Čikaški konvenciji, Zvezek III, druga izdaja, vključno z vsemi spremembami do št. 85.

4. Operaterji zagotovijo, da na zrakoplovu, ki ga upravljajo, kateri koli odzivnik Mode S deluje s 24-bitnim naslovom zrakoplova ICAO, ki ustreza registraciji, ki jo je dodelila država, v kateri je zrakoplov registriran.

Člen 8

Državni zrakoplov

1. Države članice zagotovijo, da so državni zrakoplovi, ki opravljajo lete v skladu s členom 2(2), najpozneje do 7. decembra 2017 opremljeni s sekundarnimi nadzornimi radarskimi odzivniki z zmogljivostjo iz dela A Priloge II.

2. Države članice zagotovijo, da so najpozneje do 1. januarja 2019 državni zrakoplovi, namenjeni za prevoz, katerih največja certificirana vzletna masa presega 5 700 kg ali katerih največja hitrost letenja presega 250 vozlov, ki opravljajo lete v skladu s členom 2(2), opremljeni s sekundarnimi nadzornimi radarskimi odzivniki, ki imajo poleg zmogljivosti iz dela A Priloge II tudi zmogljivost iz delov B in C navedene priloge.

3. Države članice najpozneje do 1. julija 2016 pošljejo Komisiji seznam državnih zrakoplovov, ki jih ni mogoče opremiti s sekundarnimi nadzornimi radarskimi odzivniki, ki so v skladu z zahtevami iz dela A Priloge II, ter utemeljitev za neopremljenost.

Države članice najpozneje do 1. julija 2018 pošljejo Komisiji seznam državnih zrakoplovov, namenjenih za prevoz, katerih največja certificirana vzletna masa presega 5 700 kg ali katerih največja hitrost letenja presega 250 vozlov, ki jih ni mogoče opremiti s sekundarnimi nadzornimi radarskimi odzivniki, ki so v skladu z zahtevami iz delov B in C Priloge II, ter utemeljitev za neopremljenost.

Neopremljenost je utemeljena v enem od naslednjih primerov:

(a) v primeru prepričljivih tehničnih razlogov;

(b) v primeru državnih zrakoplovov, ki opravljajo lete v skladu s členom 2(2), ki bodo najpozneje do 1. januarja 2020 prenehali obratovati;

(c) v primeru omejitev pri naročanju.

4. Če državnih zrakoplovov ni mogoče opremiti s sekundarnimi nadzornimi radarskimi odzivniki iz odstavka 1 ali 2 zaradi primera iz točke (c) odstavka 3, države članice vključijo v utemeljitev načrte za naročanje v zvezi s temi zrakoplovi.

5. Izvajalci služb zračnega prometa zagotovijo, da se lahko državni zrakoplovi iz odstavka 3 prilagodijo, če jih je mogoče varno upravljati znotraj zmogljivosti sistema upravljanja zračnega prometa.

6. Države članice v nacionalnih zbornikih letalskih informacij objavijo postopke za ravnanje z državnimi zrakoplovi, ki niso opremljeni v skladu z odstavkom 1 ali 2.

7. Izvajalci služb zračnega prometa vsako leto državi članici, ki jih je določila, sporočijo svoje načrte za ravnanje z državnimi zrakoplovi, ki niso opremljeni v skladu z odstavkom 1 ali 2. Ti načrti se opredelijo ob upoštevanju meja zmogljivosti, povezanih s postopki iz odstavka 6.

Člen 9

Varnostne zahteve

1. Države članice zagotovijo, da udeležene strani najpozneje do 5. februarja 2015 izvedejo oceno varnosti za vse obstoječe sisteme iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1).

2. Države članice zagotovijo, da je pred vsako spremembo obstoječega sistema iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) ali pred uvedbo novih sistemov opravljena ocena varnosti, vključno s prepoznavanjem nevarnosti ter postopki v zvezi z oceno in ublažitvijo tveganja, ki jih opravijo udeležene strani.

3. Med ocenjevanjem iz odstavkov 1 in 2 je treba upoštevati vsaj zahteve iz Priloge VI.

Člen 10

Skladnost ali primernost za uporabo sestavnih delov

Pred izdajo ES-izjave o skladnosti ali primernosti za uporabo sestavnih delov iz člena 5 Uredbe (ES) št. 552/2004 proizvajalci sestavnih delov sistemov iz člena 2(1) te uredbe ali njihovi pooblaščeni zastopniki s sedežem v Uniji ocenijo skladnost ali primernost za uporabo teh sestavnih delov v skladu z zahtevami iz Priloge VII.

Vendar pa se postopki certificiranja, ki so v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008 Evropskega parlamenta in Sveta [1], štejejo za sprejemljive pri ugotavljanju skladnosti teh sestavnih delov, če dokazujejo izpolnjevanje zahtev te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti in varnosti.

Člen 11

Verifikacija sistemov

1. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa, ki lahko dokažejo ali so dokazali, da izpolnjujejo pogoje iz Priloge VIII, opravijo verifikacijo sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) v skladu z zahtevami iz dela A Priloge IX.

2. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa, ki ne morejo dokazati, da izpolnjujejo pogoje iz Priloge VIII, sklenejo s priglašenim organom podizvajalsko pogodbo o verifikaciji sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1). Ta verifikacija se izvaja v skladu z zahtevami iz dela B Priloge IX.

3. Postopki certificiranja, ki so v skladu z Uredbo (ES) št. 216/2008, se štejejo za sprejemljive pri verifikaciji sistemov, če dokazujejo izpolnjevanje zahtev te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti in varnosti.

Člen 12

Dodatne zahteve

1. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zagotovijo, da je vse zadevno osebje ustrezno seznanjeno z zahtevami te uredbe in da je ustrezno usposobljeno za svoje delovne naloge.

2. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa:

(a) razvijajo in vzdržujejo priročnike obratovanja, ki vsebujejo potrebna navodila in informacije, in s tem zagotovijo, da vse osebje uporablja to uredbo;

(b) zagotovijo, da so priročniki iz točke (a) dostopni in se posodabljajo ter da se njihova posodobitev in razdelitev izvajata v skladu z načeli ustreznega upravljanja kakovosti in razvrstitve dokumentacije;

(c) zagotovijo, da so delovne metode in postopki obratovanja skladni s to uredbo.

3. Operaterji sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da je osebje, ki upravlja in vzdržuje nadzorno opremo, pravilno seznanjeno z ustreznimi določbami te uredbe, ustrezno usposobljeno za svoje delovne naloge in da so navodila za uporabo te opreme na voljo v pilotski kabini, kadar je to mogoče.

4. Države članice zagotovijo skladnost s to uredbo, vključno z objavo pomembnih informacij o nadzorni opremi v nacionalnih zbornikih letalskih informacij.

[1] UL L 79, 19.3.2008, str. 1.

Člen 13

Izvzetja iz kooperativne nadzorne verige

1. V posebnem primeru dostopov, v katerih storitve zračnega prometa opravljajo vojaške enote ali v katerih se te storitve opravljajo pod vojaškim nadzorom, in kadar omejitve pri naročanju preprečujejo skladnost s členom 5(3), države članice najpozneje do 31. decembra 2017 pošljejo Komisiji rok za uskladitev kooperativne nadzorne verige, ki ne sme biti poznejši od 2. januarja 2025.

2. Po posvetovanju z upravljavcem omrežja in najpozneje do 31. decembra 2018 lahko Komisija pregleda izvzetja iz odstavka 1, ki bi lahko imela velik vpliv na EATMN.

Člen 14

Izvzetja v zvezi z zrakoplovi

1. Zrakoplovi določenih tipov s spričevalom o plovnosti, ki je bilo prvič izdano pred 8. januarjem 2015, in katerih največja vzletna masa presega 5 700 kg ali katerih največja hitrost letenja presega 250 vozlov ter ki na digitalnem vodilu na krovu nimajo na voljo celotnega niza parametrov iz dela C Priloge II, se lahko izvzamejo iz izpolnjevanja zahtev iz točke (c) člena 5(5).

2. Zrakoplovi določenih tipov s spričevalom o plovnosti, ki je bilo prvič izdano pred 1. januarjem 1990, in katerih največja vzletna masa presega 5 700 kg ali katerih največja hitrost letenja presega 250 vozlov, se lahko izvzamejo iz izpolnjevanja zahtev iz člena 5(6).

3. Zadevne države članice najpozneje do 1. julija 2017 pošljejo Komisiji podrobne informacije, ki utemeljujejo potrebo po odobritvi izvzetij teh določenih tipov zrakoplovov na podlagi meril iz odstavka 5.

4. Komisija pregleda zahteve za izvzetje iz odstavka 3 in po posvetovanju z udeleženimi stranmi sprejme odločitev.

5. Merila iz odstavka 3 vključujejo naslednje:

(a) določene tipe zrakoplovov, ki so dosegli konec svojega proizvodnega cikla;

(b) določene tipe zrakoplovov, ki se proizvajajo v omejenem številu;

(c) nesorazmerne stroške predelave.

Člen 15

Začetek veljavnosti in uporabe

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4, člen 5(1) in (2) ter člen 7(1) se uporabljajo od 13. decembra 2013.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 22. novembra 2011

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

PRILOGA I

Zahteve glede učinkovitosti iz člena 4(3)

1. **Zahteve glede nadzornih podatkov**

1.1 Vse nadzorne verige iz člena 4(3) zagotovijo najmanj naslednje nadzorne podatke:

(a) podatki o 2D-položaju (vodoravni položaj zrakoplova);

(b) status nadzornih podatkov:

— kooperativni / nekooperativni / kombinirani,

— predvideni ali ne,

— čas uporabnosti podatkov o 2D-položaju.

1.2 Poleg tega vse kooperativne nadzorne verige iz člena 4(3) zagotovijo najmanj naslednje nadzorne podatke:

(a) podatke o navpičnem položaju (na podlagi vrednosti tlačne višine, prejete z zrakoplova);

(b) operativne podatke za identifikacijo (identiteta zrakoplova, prejeta z zrakoplova, kot je identifikacija zrakoplova in/ali oznaka Mode A);

(c) dodatne kazalnike:

— kazalnike v nujnih primerih (tj. nezakonite motnje, nedelovanje radia in splošna nevarnost),

— posebni kazalnik položaja;

(d) status nadzornih podatkov (čas uporabnosti podatkov o navpičnem položaju).

2. **Zahteve glede učinkovitosti nadzornih podatkov**

2.1 Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa določijo zahteve glede točnosti, razpoložljivosti, integritete, kontinuitete in pravočasnosti nadzornih podatkov, ki jih zagotavljajo sistemi iz člena 4(3) in ki se uporabljajo za omogočanje izvajanja nadzornih aplikacij.

2.2 Ocena točnosti podatkov o vodoravnem položaju, ki jih zagotovijo sistemi iz člena 4(3), vključuje najmanj oceno napake pri vodoravnem položaju.

2.3 Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa preverijo skladnost z zahtevami glede učinkovitosti v skladu s točkama 2.1 in 2.2.

2.4 Potrjevanje skladnosti se izvaja na podlagi nadzornih podatkov, ki jih nadzorna veriga posreduje uporabniku nadzornih podatkov.

PRILOGA II

Del A: Zmogljivosti sekundarnega nadzornega radarskega odzivnika iz člena 4(3), člena 5(4)(a) in (5)(a), člena 7(2), člena 8(1) in (2)

1. Najmanjša zmogljivost sekundarnega nadzornega odzivnika je Mode S Level 2s, certificirana v skladu z odstavki 2.1.5.1.2, 2.1.5.1.7 in 3.1.2.10 Priloge 10 k Čikaški konvenciji, Zvezek IV (četrta izdaja, vključno z vsemi spremembami do št. 85).

2. Vsak uporabljen register odzivnika je v skladu z ustreznim razdelkom dokumenta ICAO št. 9871 (2. izdaja).

3. Naslednji podatki so na voljo odzivniku in jih odzivnik prenaša prek protokola Mode S in v oblikah, določenih v dokumentu ICAO št. 9871 (2.. izdaja):

   (a) 24-bitni naslov zrakoplova ICAO;

   (b) oznaka Mode A;

   (c) tlačna višina;

   (d) status leta (na zemlji ali v zraku);

   (e) poročilo za zmogljivost podatkovnih zvez;

      — zmogljivost sistema za izogibanje trčenj v zraku (ACAS),

      — zmogljivost storitev, specifičnih za Mode S,

      — zmogljivost identifikacije zrakoplova,

      — zmogljivost oddajanja nezahtevanih sporočil,

      — zmogljivost nadzornega identifikatorja,

      — poročilo za zmogljivost *Ground Initiated Comms.-B* (GICB) pri splošni uporabi (prikaz sprememb),

      — številka različice podomrežja Mode S;

   (f) poročilo za zmogljivost GICB pri splošni uporabi;

   (g) identifikacija zrakoplova;

   (h) prikaz posebnega položaja (SPI);

   (i) status nujnega primera (splošna nevarnost, prekinjena komunikacija, nezakonite motnje), vključno z uporabo posebnih oznak Mode A za prikaz različnih nujnih primerov;

   (j) navodila za izogibanje trčenj v zraku ACAS, če je zrakoplov opremljen s sistemom za preprečevanje trčenj v zraku II (*Traffic Alert and Collision Avoidance System II* – TCAS II).

4. Odzivniku so lahko na voljo tudi drugi podatki.

5. Odzivnik prenaša podatke iz točke 4 le prek protokola Mode S, če postopek certifikacije zrakoplova in opreme zajema prenos teh podatkov prek protokola Mode S.

6. Kontinuiteta delovanja odzivnika, ki podpira protokol Mode S, je enaka ali manjša od $2. 10^{-4}$ na uro letenja (povprečni čas med okvarami je enak ali večji od 5 000 ur letenja).

Del B: Zmogljivosti sekundarnega nadzornega radarskega odzivnika iz člena 4(3), člena 5(4)(b), (5)(b) in (7), člena 7(2) in člena 8(3)

1. Najmanjša zmogljivost sekundarnega nadzornega odzivnika je Mode S Level 2es, certificirana v skladu z odstavki 2.1.5.1.2, 2.1.5.1.6, 2.1.5.1.7 in 3.1.2.10 Priloge 10 k Čikaški konvenciji, Zvezek IV (četrta izdaja, vključno z vsemi spremembami do št. 85).

2. Vsak uporabljen register odzivnika je v skladu z ustreznim razdelkom dokumenta ICAO št. 9871 (2. izdaja).

3. Naslednji podatki so na voljo odzivniku in jih odzivnik prenaša prek različice 2 protokola razširjenega nezahtevanega sporočila (ES) ADS-B v oblikah, določenih v dokumentu ICAO št. 9871 (2. izdaja):

   (a) 24-bitni naslov zrakoplova ICAO;

   (b) identifikacija zrakoplova;

   (c) oznaka Mode A;

   (d) prikaz posebnega položaja (SPI) z istim virom kot za ustrezen parameter iz dela A;

   (e) status nujnega primera (splošna nevarnost, prekinitev komunikacije, nezakonite motnje) z istim virom kot za ustrezen parameter iz dela A;

   (f) številka različice ADS-B (enaka 2);

   (g) kategorija emitorja ADS-B;

   (h) geodetski vodoravni položaj, ki vključuje zemljepisno širino in dolžino v skladu z revidiranim svetovnim geodetskim sistemom iz leta 1984 (WGS84), tako v zraku kot na zemlji;

   (i) kazalniki kakovosti geodetskega vodoravnega položaja (v skladu z mejo ohranitve integritete (NIC), kategorijo 95-odstotne navigacijske natančnosti položaja (NAC_p), ravnjo integritete vira (SIL) in ravnjo zanesljivosti zasnove sistema (SDA));

   (j) tlačna višina z istim virom kot za ustrezen parameter iz dela A;

   (k) geometrična višina v skladu z revidiranim svetovnim geodetskim sistemom iz leta 1984 (WGS84), zagotovljena kot dodatek in kodirana kot razlika od tlačne višine;

   (l) geometrična vertikalna točnost (GVA);

   (m) hitrost v primerjavi s tlemi, tako v zraku (hitrost v zraku vzhod/zahod in sever/jug v primerjavi s tlemi) kot na zemlji (smer/pot in gibanje letala glede na površino zemlje);

   (n) kazalnik kakovosti hitrosti, ki ustreza kategoriji navigacijske natančnosti za hitrost (NAC_v);

   (o) kodirana dolžina in širina zrakoplova;

   (p) zamik antene sistema za globalno satelitsko navigacijo (GNSS);

   (q) vertikalna hitrost: barometrična vertikalna hitrost z istim virom kot za ustrezen parameter iz točke 2(g) dela C, če zrakoplov mora ali je sposoben prenesti ta podatek prek protokola Mode S, ali vertikalna hitrost v skladu s sistemom za globalno satelitsko navigacijo (GNSS);

   (r) izbrana nadmorska višina na plošči za nadzor načina / enoti kontrole letenja (MCP/FCU) z istim virom kot za ustrezen parameter iz dela C, če zrakoplov mora ali je sposoben prenesti ta podatek prek protokola Mode S;

(s) nastavitev zračnega tlaka (minus 800 hektopaskalov) z istim virom kot za ustrezen parameter iz dela C, če zrakoplov mora ali je sposoben prenesti ta podatek prek protokola Mode S;

(t) navodila za izogibanje trčenj v zraku ACAS, če je zrakoplov opremljen s TCAS II z istim virom kot za ustrezen parameter iz dela A.

4. Nadzorni podatki (podatki iz točke 3(h), (k) in (m)) in njihovi kazalniki kakovosti (podatki iz točke 3(i), (l) in (n)) se prenesejo odzivnikom prek istega fizičnega vmesnika.

5. Vir podatkov, povezan z odzivnikom, in zagotavljanje podatkov iz točke 3(h) in (i) morata izpolnjevati naslednje zahteve glede integritete podatkov:

(a) raven integritete vira (SIL, izražena glede na NIC) vodoravnega položaja (podatek iz točke 3(h)) je enaka ali manjša od 10^{-7} na uro letenja;

(b) čas za alarm (podatek iz točke 3(h)) v zvezi z integriteto vodoravnega položaja (ki povzroča spremembo kazalnika kakovosti NIC), če je za doseganje ravni integritete vira vodoravnega položaja potrebno spremljanje na krovu, je enak ali krajši od 10 sekund.

6. Glavni vir za pridobivanje podatkov iz točke 3(h) in (i) je združljiv vsaj s sprejemniki GNSS, ki izvajajo samostojno spremljanje integritete prek sprejemnika (RAIM) ter odkrivanje in izključevanje napak (FDE), vključno z ustreznimi informacijami o statusu meritev ter mejo ohranitve integritete in navedbami 95-odstotne natančnosti.

7. Raven integritete virov podatkov v sistemu za pridobivanje podatkov iz točke 3(f), (g), (k) do (p) je enaka ali manjša od 10^{-5} na uro letenja.

8. Informacije kazalnika kakovosti (NIC, NACp, SIL, SDA, NACv in GVA) (podatki iz točke 3(i), (l) in (n)) izražajo dejansko učinkovitost izbranega vira podatkov v času uporabnosti meritve podatkov iz točke 3(h), (k) in (m)).

9. V zvezi z obdelavo podatkov iz točke 3(a) do (t) je raven integritete sistema odzivnika za protokol razširjenega nezahtevanega sporočila ADS-B, vključno z morebitno povezavo letalske elektronike z odzivnikom, enaka ali manjša od 10^{-5} na uro letenja.

10. Skupna zakasnitev podatkov o vodoravnem položaju (podatki iz točke 3(h) in (i)) je enaka ali krajša od 1,5 sekunde v 95 % vseh prenosov.

11. Nenadomeščena zakasnitev podatka o vodoravnem položaju (podatki iz točke 3(h)) je enaka ali krajša od 0,6 sekunde v 95 % primerov ter enaka ali krajša od 1,0 sekunde v 99,9 % vseh prenosov.

12. Skupna zakasnitev podatkov o hitrosti na tleh (podatki iz točke 3(m) in (n)) je enaka ali krajša od 1,5 sekunde v 95 % vseh prenosov.

13. Če je odzivnik nastavljen tako, da uporablja razvidno oznako Mode A 1000, je treba onemogočiti oddajanje informacij v okviru oznake Mode A prek protokola razširjenega nezahtevanega sporočila ADS-B.

14. Odzivniku so lahko na voljo tudi drugi podatki.

15. Razen v oblikah, rezerviranih za vojaške namene, odzivnik prenaša podatke iz točke 14 le prek protokola razširjenega nezahtevanega sporočila ADS-B, če postopek certifikacije zrakoplova in opreme zajema prenos teh podatkov prek protokola razširjenega nezahtevanega sporočila ADS-B.

16. Kontinuiteta delovanja odzivnika, ki podpira protokol ADS-B, je enaka ali manjša od $2.\ 10^{-4}$ na uro letenja (povprečni čas med okvarami je enak ali večji od 5 000 ur letenja).

Del C: Zmogljivost sekundarnega nadzornega radarskega odzivnika za dodatne nadzorne podatke iz člena 4(3), člena 5(4)(c) in (5)(c), člena 7(2), člena 8(3) in člena 14(1)

1. Vsak uporabljen register odzivnika je v skladu z ustreznim razdelkom dokumenta ICAO št. 9871 (2. izdaja).

2. Naslednji podatki so na voljo odzivniku in jih odzivnik prenaša na zahtevo nadzorne verige na zemlji, in sicer prek protokola Mode S in v oblikah, določenih v dokumentu ICAO št. 9871 (2. izdaja):

   (a) izbrana nadmorska višina (MCP/FCU);

   (b) kotalni kot;

   (c) dejanski kot proge;

   (d) hitrost na tleh;

   (e) magnetna smer;

   (f) indicirana zračna hitrost (IAS) ali Machovo število;

   (g) vertikalna hitrost (barometrična ali baroinertna);

   (h) nastavitev zračnega tlaka (minus 800 hektopaskalov);

   (i) dejanski kot proge ali dejanska zračna hitrost, če kot proge ni na voljo.

3. Odzivniku so lahko na voljo tudi drugi podatki.

4. Odzivnik prenaša podatke iz točke 3 le prek protokola Mode S, če postopek certifikacije zrakoplova in opreme zajema prenos teh podatkov prek protokola Mode S.

PRILOGA III

Zahteve glede izmenjave nadzornih podatkov iz člena 5(1)

1. Nadzorne podatke, ki se izmenjujejo med sistemi iz točk (b) in (c) člena 2(1), je treba posredovati v obliki, o kateri se dogovorijo udeležene strani.

2. Nadzorni podatki, ki se zunaj sistemov iz točk (b) in (c) člena 2(1) prenašajo drugim izvajalcem navigacijskih služb zračnega prometa, omogočajo:

   (a) identifikacijo vira podatkov;

   (b) identifikacijo vrste podatkov.

3. Nadzorni podatki, ki se zunaj sistemov iz točk (b) in (c) člena 2(1) prenašajo drugim izvajalcem navigacijskih služb zračnega prometa, so časovno ožigosani in izraženi z univerzalnim koordiniranim časom (UTC).

PRILOGA IV

Zahteve za sklenitev formalnih dogovorov iz člena 5(2)

Formalni dogovori med izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa za izmenjavo nadzornih podatkov imajo najmanj naslednjo vsebino:

(a) podpisnice dogovorov;

(b) veljavnost dogovorov;

(c) področje uporabe nadzornih podatkov;

(d) vire nadzornih podatkov;

(e) obliko izmenjave nadzornih podatkov;

(f) načine komunikacije za izmenjavo nadzornih podatkov;

(g) končno točko, na kateri se zagotovi storitev izmenjave nadzornih podatkov;

(h) zahteve glede kakovosti nadzornih podatkov v smislu:

— kazalnikov ali parametrov uspešnosti, ki se uporabljajo za spremljanje kakovosti nadzornih podatkov,

— metod in orodij, ki jih je treba uporabljati za merjenje kakovosti nadzornih podatkov,

— pogostnosti meritev kakovosti nadzornih podatkov,

— postopkov poročanja o kakovosti podatkov,

— za vsak kazalnik uspešnosti se določi sprejemljiv razpon vrednosti, vključno s postopkom, ki ga je treba izvajati, če je vrednost zunaj določenega razpona,

— določitve strani, odgovorne za preverjanje in zagotavljanje izpolnjevanja zahtev glede kakovosti;

(i) dogovorjene ravni storitev v smislu:

— ur razpoložljivosti,

— kontinuitete,

— integritete,

— povprečnega časa med okvarami,

— reakcijskih časov za začasne prekinitve,

— postopkov načrtovanja in izvajanja preventivnega vzdrževanja;

(j) postopke upravljanja sprememb;

(k) dogovore glede poročanja o učinkovitosti in razpoložljivosti, vključno z nepredvidenimi začasnimi prekinitvami;

(l) dogovore o upravljanju in usklajevanju;

(m) dogovore o varstvu in obveščanju v zvezi z nadzorno verigo na zemlji.

PRILOGA V

Zahteve glede ocene ravni učinkovitosti nadzornih verig iz člena 7(1)

1. Ocena ravni učinkovitosti sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) se izvaja v obsegu zračnega prostora, v katerem se izvajajo ustrezne nadzorne storitve z uporabo sistemov.

2. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa redno preverjajo sistem in njegove sestavne dele ter razvijajo in krepijo sistem preverjanja učinkovitosti. Periodiko določi nacionalni nadzorni organ ob upoštevanju značilnosti sistema in njegovih sestavnih delov.

3. Pred izvedbo sprememb zasnove zračnega prostora se preverijo sistemi iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1), da se ugotovi, ali v okviru novega obsega obratovanja še vedno izpolnjujejo zahtevano učinkovitost.

PRILOGA VI

Zahteve iz člena 9

1. Zahteve glede učinkovitosti iz člena 4.

2. Zahteve glede interoperabilnosti iz člena 5(2), (3) in (7).

3. Zahteve glede zaščite spektra iz člena 6.

4. Zahteve glede pripadajočih postopkov iz člena 7.

5. Zahteve glede državnih zrakoplovov iz člena 8(5).

6. Dodatne zahteve iz člena 12(3).

7. Zahteve glede izmenjave nadzornih podatkov iz točke 3 Priloge III.

PRILOGA VII

Zahteve glede ugotavljanja skladnosti ali primernosti za uporabo sestavnih delov iz člena 10

1. Dejavnosti potrjevanja skladnosti dokazujejo skladnost ali primernost za uporabo sestavnih delov z veljavnimi zahtevami te uredbe, kadar ti sestavni deli delujejo v preskusnem okolju.
2. Proizvajalec upravlja dejavnosti ocene skladnosti, še zlasti pa:
   (a) določi primerno preskusno okolje;
   (b) preveri, ali program preskušanja opisuje sestavne dele v preskusnem okolju;
   (c) preveri, ali program preskušanja izpolnjuje vse veljavne zahteve;
   (d) zagotovi usklajenost in kakovost tehnične dokumentacije in programa preskušanja;
   (e) načrtuje organizacijo preskusa, osebje, namestitev in konfiguracijo preskusne platforme;
   (f) izvaja preglede in preskuse, kot je opredeljeno v programu preskušanja;
   (g) napiše poročilo, v katerem predstavi rezultate pregledov in preskusov.
3. Proizvajalec zagotovi, da sestavni deli iz člena 10, vključeni v preskusno okolje, izpolnjujejo veljavne zahteve te uredbe.
4. Po zadovoljivo končanem potrjevanju skladnosti ali primernosti za uporabo proizvajalec v okviru svoje pristojnosti sestavi ES-izjavo o skladnosti ali primernosti za uporabo in v njej podrobno opredeli zlasti veljavne zahteve te uredbe, ki jih izpolnjujejo sestavni deli, ter s tem povezane pogoje uporabe v skladu s točko 3 Priloge III k Uredbi (ES) št. 552/2004.

PRILOGA VIII

Pogoji iz člena 11(1) in (2)

1. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora oblikovati metode poročanja znotraj organizacije, ki zagotavljajo in dokazujejo nepristranskost in neodvisnost ocene v zvezi z verifikacijo.
2. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora zagotoviti, da osebje, ki opravlja postopke verifikacije, izvaja preglede z najvišjo možno stopnjo strokovne neoporečnosti in tehnične usposobljenosti ter da ni pod pritiskom in ne prejema spodbud, zlasti finančnih, ki bi lahko vplivale na presojo ali rezultate pregledov, predvsem od oseb ali skupin, na katere vplivajo rezultati pregledov.
3. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora zagotoviti, da ima osebje, ki je vključeno v postopke verifikacije, dostop do opreme, ki omogoča ustrezno opravljanje zahtevanih pregledov.
4. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora zagotoviti, da je osebje, ki je vključeno v postopke verifikacije, dobro tehnično in poklicno usposobljeno ter ima zadostno znanje o zahtevah verifikacije, ki jih mora opraviti, ustrezne izkušnje s takimi postopki in sposobnost sestavljanja izjav, evidenc in poročil, s katerimi se dokaže, da je bila verifikacija opravljena.
5. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa mora zagotoviti, da je osebje, ki je vključeno v postopke verifikacije, sposobno preglede opravljati nepristransko. Plačilo osebja ne sme biti odvisno od števila opravljenih pregledov ali rezultatov takšnih pregledov.

PRILOGA IX

Del A: Zahteve glede verifikacije sistemov iz člena 11(1)

1. Verifikacija sistemov, določenih v točkah (b), (c) in (d) člena 2(1), dokazuje skladnost teh sistemov z zahtevami te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti in varnosti v ocenjevalnem okolju, ki izraža okvir delovanja teh sistemov.

2. Verifikacija sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) se izvaja v skladu z ustreznimi in priznanimi postopki verifikacije.

3. Preskusna orodja, ki se uporabljajo za verifikacijo sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1), imajo ustrezne funkcije.

4. Z verifikacijo sistemov, določenih v točkah (b), (c) in (d) člena 2(1), se pridobijo deli tehničnega spisa, ki ga zahteva točka 3 Priloge IV k Uredbi (ES) št. 552/2004, vključno z naslednjima deloma:

   (a) opis izvajanja;

   (b) poročilo o pregledih in preskusih, ki so bili opravljeni pred začetkom delovanja sistema.

5. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa vodi dejavnosti verifikacije in zlasti:

   (a) določi ustrezno delovno in tehnično ocenjevalno okolje, ki odraža delovno okolje;

   (b) preveri, ali program preskušanja navaja vključitev sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) v delovno in tehnično ocenjevalno okolje;

   (c) preveri, ali program preskušanja upošteva vse veljavne zahteve te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti in varnosti;

   (d) zagotovi usklajenost in kakovost tehnične dokumentacije in programa preskušanja;

   (e) načrtuje organizacijo preskušanja, osebje, namestitev in konfiguracijo preskusne platforme;

   (f) izvaja preglede in preskuse, kot je opredeljeno v programu preskušanja;

   (g) napiše poročilo, v katerem predstavi rezultate pregledov in preskusov.

6. Izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa zagotovijo, da sistemi, ki so določeni v točkah (b), (c) in (d) člena 2(1) in delujejo v delovnem ocenjevalnem okolju, izpolnjujejo zahteve te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti in varnosti.

7. Po uspešno končanem potrjevanju skladnosti izvajalci navigacijskih služb zračnega prometa sestavijo ES-izjavo o verifikaciji sistema in jo predložijo nacionalnemu nadzornemu organu skupaj s tehničnim spisom, kot zahteva člen 6 Uredbe (ES) št. 552/2004.

Del B: Zahteve glede verifikacije sistemov iz člena 11(2)

1. Verifikacija sistemov, določenih v točkah (b), (c) in (d) člena 2(1), dokazuje skladnost teh sistemov z zahtevami te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti in varnosti v ocenjevalnem okolju, ki izraža okvir delovanja teh sistemov.

2. Verifikacija sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) se izvaja v skladu z ustreznimi in priznanimi postopki preskušanja.

3. Preskusna orodja, ki se uporabljajo za verifikacijo sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1), imajo ustrezne funkcije.

4. Z verifikacijo sistemov, določenih v točkah (b), (c) in (d) člena 2(1), se pridobijo deli tehničnega spisa, ki ga zahteva točka 3 Priloge IV k Uredbi (ES) št. 552/2004, vključno z naslednjima deloma:

   (a) opis izvajanja;

   (b) poročilo o pregledih in preskusih, ki so bili opravljeni pred začetkom delovanja sistema.

5. Izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa določi ustrezno delovno in tehnično ocenjevalno okolje, ki posnema delovno okolje, dejavnosti verifikacije pa zanj opravi priglašeni organ.

6. Priglašeni organ vodi dejavnosti verifikacije in zlasti:

   (a) preveri, ali program preskušanja navaja vključitev sistemov iz točk (b), (c) in (d) člena 2(1) v delovno in tehnično ocenjevalno okolje;

   (b) preveri, ali program preskušanja upošteva vse veljavne zahteve te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti in varnosti;

   (c) zagotovi usklajenost in kakovost tehnične dokumentacije in programa preskušanja;

   (d) načrtuje organizacijo preskušanja, osebje, namestitev in konfiguracijo preskusne platforme;

   (e) izvaja preglede in preskuse, kot je opredeljeno v programu preskušanja;

   (f) napiše poročilo, v katerem predstavi rezultate pregledov in preskusov.

7. Priglašeni organ zagotovi, da sistemi, ki so določeni v točkah (b), (c) in (d) člena 2(1) in delujejo v delovnem ocenjevalnem okolju, izpolnjujejo zahteve te uredbe glede interoperabilnosti, učinkovitosti in varnosti.

8. Po uspešni izpolnitvi nalog verifikacije priglašeni organ sestavi potrdilo o skladnosti v zvezi z nalogami, ki jih je opravil.

9. Potem izvajalec navigacijskih služb zračnega prometa sestavi ES-izjavo o verifikaciji sistema in jo predloži nacionalnemu nadzornemu organu skupaj s tehničnim spisom, kot zahteva člen 6 Uredbe (ES) št. 552/2004.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1208/2011

z dne 22. novembra 2011

o spremembi in popravkih Uredbe Komisije (ES) št. 288/2009 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 v zvezi s pomočjo Skupnosti za oskrbo otrok v izobraževalnih ustanovah s sadjem in zelenjavo, predelanim sadjem in zelenjavo ter proizvodi iz banan na podlagi sistema razdeljevanja sadja v šolah

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ([1]) ter zlasti člena 103h(f) v povezavi s členom 4 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Na podlagi izkušenj, pridobljenih pri upravljanju sistema razdeljevanja sadja v šolah, ustanovljenega s členom 103*ga* Uredbe (ES) št. 1234/2007, in z namenom olajšanja njegovega izvajanja, je treba pojasniti in poenostaviti nekaj določb Uredbe Komisije (ES) št. 288/2009 ([2]).

(2) Člen 103ga(2) Uredbe (ES) št. 1234/2007 zahteva, da države članice sprejmejo spremljevalne ukrepe za izboljšanje učinkovitosti lastnih shem. Pomoč Unije za sistem razdeljevanja sadja v šolah ne zajema spremljevalnih ukrepov. Zato je potrebno natančneje razlikovati med temi in ukrepi obveščanja, ki so upravičeni do pomoči Unije.

(3) Člen 5(1) Uredbe (ES) št. 288/2009 določa seznam stroškov, ki so upravičeni do pomoči Unije. Da bi zagotovili ustrezno upravljanje financ in nadzor nad odhodki, je treba bolj jasno določiti, kateri stroški so upravičeni do pomoči Unije. Da bi zagotovili učinkovitost sheme, je smiselno določiti, da stroški osebja niso upravičeni do pomoči Unije, z izjemo stroškov osebja, ki so neposredno povezani z izvajanjem sheme.

(4) V praksi se je izkazalo, da je natančnejša pravila o zahtevkih za pomoč in izplačilih pomoči iz Uredbe (ES) št. 288/2009 težko izvajati pri subjektih, ki v okviru sistema razdeljevanja sadja v šolah izvajajo spremljanje, ocenjevanje, evaluacijo in obveščanje, če ti subjekti niso vključeni v dobavo proizvodov. Zato je treba pojasniti pogoje, pod katerimi se dodeljuje pomoč z upoštevanjem dejavnosti spremljanja, ocenjevanja in obveščanja.

(5) Da bi omejili nadzorne zahteve za vlagatelje zahtevkov za pomoč, ki so izključno pristojni za spremljanje, ocenjevanje in obveščanje, je treba poenostaviti pravila o nadzorovanju in preverjanju. Zaradi posebne narave teh postopkov je primerno, da ti vlagatelji niso podvrženi preverjanju na kraju samem, temveč zgolj popolnemu upravnemu preverjanju.

(6) V drugem stavku člena 3(5) Uredbe (ES) št. 288/2009 se jezikovne verzije razlikujejo glede izvajanja sistema razdeljevanja sadja v šolah v državah članicah. Treba je pojasniti, da morajo države članice, ki izvajajo več sistemov, izdelati strategijo za vsak sistem posebej.

(7) Uredbo (ES) št. 288/2009 je zato treba ustrezno spremeniti in popraviti.

(8) Za potrebe načrtovanja in da bi zagotovili, da se pravila ne spreminjajo med zadevnim obdobjem, je treba spremembe, ki jih uvaja ta Uredba, uporabljati od začetka tekočega izvedbenega obdobja sistema razdeljevanja sadja v šolah, torej od 1. avgusta 2011.

(9) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za skupno ureditev kmetijskih trgov –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Sprememba Uredbe (ES) št. 288/2009

Uredba (ES) št. 288/2009 se spremeni:

(1) Člen 3(4) se nadomesti z naslednjim:

„4. Države članice v svoji strategiji opišejo, katere spremljevalne ukrepe bodo sprejele za zagotovitev uspešnega izvajanja svojega sistema. Ti ukrepi so izobraževalni in se osredotočajo na izboljšanje seznanjenosti ciljne

([1]) UL L 299, 16.11.2007, str. 1.
([2]) UL L 94, 8.4.2009, str. 38.

skupine s sektorjem sadja in zelenjave ali z zdravimi prehranjevalnimi navadami ter lahko vključujejo učitelje in starše.“

(2) Člen 5 se spremeni:

(a) Odstavek 1 se spremeni:

(i) prvi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„za pomoč Unije iz člena 103ga Uredbe (ES) št. 1234/2007 so upravičeni naslednji stroški:

(a) stroški sadja in zelenjave, predelanega sadja in zelenjave ter proizvodov iz banan, ki so zajeti v sistemu razdeljevanja sadja v šolah in dobavljeni izobraževalni ustanovi;

(b) s tem povezani stroški, ki so neposredno povezani z izvajanjem sistema razdeljevanja sadja v šolah in vključujejo samo:

(i) stroške nabave, izposoje, najema in zakupa opreme, če so predvideni v strategiji;

(ii) stroške spremljanja in ocenjevanja iz člena 12, ki so neposredno povezani s sistemom razdeljevanja sadja v šolah;

(iii) stroške obveščanja, ki so neposredno povezani z obveščanjem širše javnosti glede sistema razdeljevanja sadja v šolah in vključujejo stroške plakata iz člena 14(1). Ti stroški vključujejo tudi enega ali več ukrepov oziroma aktivnosti obveščanja:

— akcije obveščanja prek radiotelevizije, elektronskih sredstev obveščanja, tiskanih medijev in podobnih sredstev obveščanja:

— informativni sestanki, konference, seminarji in delavnice, namenjene obveščanju širše javnosti glede sistema in podobnih dogodkov;

— informacije in promocijski material, kot so pisma, letaki, brošure, priprave in podobno.“

(ii) doda se nov pododstavek:

„Davek na dodano vrednost (DDV) in odhodki, povezani s stroški osebja niso upravičeni do pomoči Unije v skladu s členom 103ga Uredbe (ES) št. 1234/2007, razen stroškov osebja, ki so del stroškov povezanih z dejavnostmi iz prvega pododstavka istega odstavka, če so bile te dejavnosti dodeljene v zunanje izvajanje.“

(b) Odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Skupni znesek stroškov iz točke (b)(iii) prvega pododstavka odstavka 1 je fiksni znesek, za katerega po dokončni dodelitvi pomoči Unije iz člena 4(4) velja zgornja meja, ki ne presega 5 % letnega deleža države članice v sredstvih pomoči Unije.

Skupni znesek stroškov iz točk (b)(i) in (ii) prvega pododstavka odstavka 1 je znesek, za katerega po dokončni dodelitvi pomoči Unije iz člena 4(4) velja zgornja meja, ki ne presega 10 % letnega deleža države članice v sredstvih pomoči Unije.“

(3) Člen 7 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 7

Splošni pogoji za odobritev vlagateljev zahtevkov za pomoč

1. Pristojni organ odobri vlagatelje zahtevkov za pomoč, če se vlagatelj pisno zaveže:

(a) da bo proizvode, financirane na podlagi sistema razdeljevanja sadja v šolah, v skladu s to uredbo porabil za otroke iz svoje izobraževalne ustanove ali ustanov, za katere bo zaprosil za pomoč;

(b) da bo pomoč porabil za spremljanje in ocenjevanje sistema razdeljevanja sadja v šolah ali za obveščanje v okviru ciljev sistema;

(c) da bo povrnil kakršno koli neupravičeno izplačano pomoč za zadevne količine, če bi se izkazalo, da proizvodi niso bili razdeljeni otrokom iz člena 2 ali da je bila pomoč izplačana za proizvode, ki niso upravičeni na podlagi te uredbe;

(d) da bo v primeru goljufije ali resne malomarnosti plačal znesek, ki je enak razliki med začetno plačanim zneskom in zneskom, do katerega je vlagatelj upravičen;

(e) da bo pristojnim organom na zahtevo predložil dokazila;

(f) da se bo podredil kakršnemu koli pregledu, ki ga odredi pristojni organ države članice, zlasti pregledu dokumentacije in fizičnemu inšpekcijskemu pregledu.

2. Za vlagatelje zahtevkov za pomoč iz točk (e)(ii) člena 6(2), se uporabljajo zgolj točke (b), (d) in (e) odstavka 1.

3. Vlagatelji zahtevkov za pomoč iz točk (c), (d) in (e)(i) člena 6(2) se dodatno pisno zavežejo hraniti podatke o imenih in naslovih izobraževalnih ustanov in po potrebi hraniti podatke o izobraževalnih organih, produktih in količinah, ki so bile prodane ali dobavljene tem ustanovam ali organom.

4. Države članice lahko od vlagateljev zahtevkov za pomoč zahtevajo dodatna pisna zagotovila.“

(4) Člen 8 se črta.

(5) Člen 10 se spremeni:

(a) Odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Zahtevki za pomoč se vložijo v skladu z zahtevami pristojnega organa države članice.

Zahtevki za pomoč, ki jih vložijo vlagatelji iz točk (a) do (d) in iz točk (e)(i) člena 6(2), vsebujejo najmanj naslednje informacije:

(a) razdeljene količine;

(b) ime in naslov ali identifikacijsko številko izobraževalne ustanove ali izobraževalnega organa, na katerega se nanašajo informacije iz točke (a) iz tega odstavka;

(c) število otrok v zadevni izobraževalni ustanovi ciljne skupine, kot je opredeljena v strategiji države članice;

(d) dokazila, ki jih opredelijo države članice.“;

(b) V odstavku 3 se doda naslednji stavek:

„Za zahtevke za pomoč, namenjene ocenjevalnemu poročilu iz člena 12, je rok zadnji dan prvega meseca, ki sledi roku za dokončanje ocenjevanja iz člena 12(2).“

(c) V odstavku 4 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Zneski, navedeni v zahtevku, morajo biti podprti z listinskimi dokazi, ki morajo biti na voljo pristojnim organom.“

(6) Člen 11 se spremeni:

(a) V odstavku 1 se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„Zahtevki za pomoč iz točk (a) do (d) in iz točk (e)(i) člena 6(2), bodo izplačani le v primeru:“

(b) Vstavi se nov odstavek 1a:

„1a. Vlagateljem zahtevkov za pomoč iz točk (e)(ii) člena 6(2) bo pomoč izplačana samo na podlagi dobave blaga ali storitev in na podlagi predložitve ustreznih listinskih dokazov, ki jih določijo pristojni organi držav članic.“;

(c) Drugi pododstavek odstavka 3 se nadomesti z naslednjim:

„Če je rok iz člena 10(3) presežen za dva meseca, se pomoč zniža za 1 % na dodatni dan.“

(7) Člen 12(2) se nadomesti z naslednjim:

„2. Države članice ocenjujejo izvajanje svojega sistema razdeljevanja sadja v šolah in njegovo učinkovitost. Za izvedbeno obdobje od 1. avgusta 2010 do 31. julija 2011 sporočijo države članice Komisiji rezultate svojega ocenjevanja do 29. februarja 2012. Države članice bodo za naslednja izvedbena obdobja do konca februarja vsakega petega leta po 29. februarju 2012 Komisiji predložile poročilo o oceni za zadnjih pet let izvedbenega obdobja.“

(8) Člen 13 se spremeni:

(a) Odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev skladnosti s to uredbo. Ti ukrepi vključujejo popolni upravni pregled vseh zahtevkov za pomoč.

2. Kadar vlagatelj zahtevkov za pomoč iz točk (a) do (d) in točke (e)(i) člena 6(2) zaprosi za pomoč, upravni pregled vključuje pregled dokazil o dobavi proizvodov, ki jo določijo države članice. Upravni pregledi se dopolnijo s pregledi na kraju samem, s katerimi se preverjajo predvsem:

(a) evidence iz člena 7, vključno s finančno dokumentacijo, kot so računi nakupov in prodaje ter bančni izpiski;

(b) uporaba subvencioniranih proizvodov v skladu s to uredbo, zlasti če obstaja utemeljen sum za kakršno koli nepravilnost.";

(b) Vstavi se nov odstavek 2a:

„2a. Kadar vlagatelj iz točke (e)(ii) člena 6(2) zaprosi za pomoč, upravni pregled vključuje dobavo blaga in storitev ter verodostojnost zahtevanih povračil.";

(c) V odstavku 3 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Skupno število pregledov na kraju samem, izvedenih za vsako obdobje od 1. avgusta do 31. julija, zajema vsaj 5 % pomoči, razdeljene na nacionalni ravni in vsaj 5 % vseh vlagateljev iz točk (a) do (d) in v točki (e)(i) člena 6(2).";

(d) V prvem stavku šestega odstavka se sklic na točko (e) zamenja z sklicem na točko (e)(i) člena 6(2).

(9) Člen 14 se spremeni:

(a) Odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Kadar se države članice odločijo, da ne bodo uporabile plakata iz odstavka 1, v svoji strategiji pojasnijo, kako bodo javnost obvestile o finančnem prispevku Evropske unije k njihovemu sistemu.";

(b) Vstavi se nov odstavek 2a:

„2a. a spletiščih ali katerem koli drugem sredstvu obveščanja iz točke (b)(iii) člena 5(1) o sistemu razdeljevanja sadja v šolah, mora biti zmeraj prikazana evropska zastava in navedeno „evropski sistem razdeljevanja sadja v šolah" s finančno podporo Evropske unije."

(10) V drugem pododstavku člena 15(1), prva alineja, se točke (a) in (b) nadomestita z naslednjim:

„(a) rezultati postopka spremljanja v skladu s členom 12(1) se pošljejo na elektronski naslov AGRI-HORT-SCHOOLFRUIT@ec.europa.eu;

(b) Podrobnosti in izsledki, ugotovljeni na kraju samem v skladu s členoma 13 in 16 se pošljejo na elektronski naslov AGRI-J2@ec.europa.eu."

Člen 2

Popravek Uredbe (ES) št. 288/2009

Ne zadeva slovenske različice.

Člen 3

Začetek veljavnosti in uporabe

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. avgusta 2011.

Uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 22. novembra 2011

Za Komisijo

Predsednik

José Manuel BARROSO

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 1209/2011

z dne 22. novembra 2011

o določitvi standardnih uvoznih vrednosti za določitev uvozne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 z dne 22. oktobra 2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) ([1]),

ob upoštevanju Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 543/2011 z dne 7. junija 2011 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 za sektorja sadja in zelenjave ter predelanega sadja in zelenjave ([2]) ter zlasti člena 136(1) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Izvedbena uredba (EU) št. 543/2011 na podlagi izida večstranskih trgovinskih pogajanj urugvajskega kroga določa merila, po katerih Komisija določi standardne vrednosti za uvoz iz tretjih držav za proizvode in obdobja iz dela A Priloge XVI k tej uredbi –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Standardne uvozne vrednosti iz člena 136 Izvedbene uredbe (EU) št. 543/2011 so določene v Prilogi k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati 23. novembra 2011.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 22. novembra 2011

Za Komisijo
V imenu predsednika
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generalni direktor za kmetijstvo in razvoj podeželja

([1]) UL L 299, 16.11.2007, str. 1.
([2]) UL L 157, 15.6.2011, str. 1.

PRILOGA

Pavšalne uvozne vrednosti za določitev vhodne cene za nekatere vrste sadja in zelenjave

(EUR/100 kg)

Oznaka KN	Oznaka tretjih držav [1]	Pavšalna uvozna vrednost
0702 00 00	AL	51,9
	MA	44,2
	MK	57,4
	TR	87,5
	ZZ	60,3
0707 00 05	AL	64,0
	EG	188,1
	TR	93,5
	ZZ	115,2
0709 90 70	MA	42,4
	TR	132,9
	ZZ	87,7
0805 20 10	MA	73,5
	ZA	65,5
	ZZ	69,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	HR	41,7
	IL	72,8
	JM	134,1
	MA	53,5
	TR	80,2
	UY	42,7
	ZA	62,9
	ZZ	69,7
0805 50 10	TR	57,4
	ZZ	57,4
0808 10 80	CA	110,8
	CL	90,0
	CN	67,2
	MK	41,0
	NZ	64,9
	US	71,3
	ZA	108,1
	ZZ	79,0
0808 20 50	AR	43,9
	CN	60,4
	ZA	73,2
	ZZ	59,2

[1] Nomenklatura držav, določena v Uredbi Komisije (ES) št. 1833/2006 (UL L 354, 14.12.2006, str. 19). Oznaka „ZZ“ predstavlja „druga porekla“.

Cena naročnine 2011 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče http://europa.eu

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL